UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1
ЛИСТОПАДА
Число No 44
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
NOVEMBER 1, 1973

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ СПОКІЙНО

Арабсько-ізраїльська війна на Близькому Сході закінчилася перемир'ям, яке то араби то ізраїльські вояки зривали аж два рази, почннаючи доривочні бої. Одначе остаточно перемир'я таки вставлено й на фронт поїхали обсерватори Об'єднаних Націй, які мають наглядати за зберіганням умовин перемир'я. Покищо арабські та ізраїльські вояки стоять на тих становищах, які зайняли перед початком перемир'я, тобто ізраїльські вояки стоять 23 милі від столиці Сирії Дамаску на сирійській території, а в Єгипті 20 миль від Суезького каналу на єгипетській території. Одинока зміна, що зайшла в міжчасі, наступила на ізраїльсько-єгипетському відтинкові фронту, де єгиптяни вдерлися на Синайську пустиню, що після 1967 року належала Ізраїлеві. Ізраїльським воякам вдалося відтяти 20,000-чну єгипетську армію від єгипетських вояків у Єгипті й її окружити. Після тижневої облоги єгипетські вояки опинилися без харчів та ліків. Після переговорів між ізраїльським та єгипетським командуванням, першим після 17 років, ізраїльське командування погодилося, щоб єгиптяни довезли на 100 вантажних автомобілях харчі, ліки та інші конечні речі окруженій армії. Вантажні автомобілі їхали під контролею обсерваторів ОН, одначе ізраїльські військові патрулі ще додатково перевіряли вантаж. Єгипетські спроби доставляти харчі та ліки гелікоптерами закінчилися невдачею, бо ізраїльські літаки позбивали гелікоптери.

Ізраїльсько-арабська війна спричинила була чимале напруження в цілому світі, бо прийшли вістки, що СССР посилає більші військові частини до воюючих арабських країн. На вістку про те США проголосили воєнне поготівля для своїх військ у Европі та частинно США. Одначе згодом виявилося, що вістки були неправдиві, або що СССР відкликав своє

(закінчення на 8 стор.)

Лібeрали виграли вибори в Квебеку

В понеділок, 29 жовтня відбулися в Квебеку вибори до провінційної Леґіслятури. За 110 посольських місць у Квебекській леґіслятурі змагалося 479 кандидатів, в тому 13 комуністів, 16 незалежних та 11 без означення приналежности до якоїсь партії.

В виборах перемогли ліберали, що були й досі при владі, здобуваючи 102 послів. На другому місці є партія квебекських сепаратистів, яка здобула шість місць, а два місця дістали посли суспільного кредиту. Кол. партія національної єдности, що була довгі роки в Квебеку при владі, не здобула ні одного місця. Замітне, що в виборах перепали провідники всіх трьох опозиційних партій. В минулому парляменті ліберали мали 68 послів, національна юнія 15, суспільний кредит 12, партія квебекських сепаратистів 7.

Квебекські ліберали обстоюють єдність Квебеку з рештою Канади та тісну співпрацю з федеральним урядом. Квебекські сепаратисти виступали за відлучення Квебеку від Канади.

Страйк робітників у Києві

Нью Иорк. — (Прес. Сл. ЗП УГВР). Згідно з наспілими вістками з України, в травні ц.р. відбувся на машино-будівельному заводі у Києві, при Брест-Литовському шосе страйк робітників, які домагалися підвищення заплати. В год. 11 рано кільканадцять тисяч робітників проголосили страйк і домагалися переговорів з начальниками заводу, а вони відразу заалярмували центральний комітет компартії України.

Через годину на заводі з'явився член політбюро ЦК КПУ і після розмов з представниками робітників, обіцяв сповнити основні їхні домагання. В год. 3-ій пополудні звільнено з праці більшість дирекції заводу, а через годину робітники дістали домагану підвишку у заплаті. Страйк мав организований характер і цим населення пояснює його успіх, мовляв, режим побоявся, щоб він не перетворився у новий Новочеркаськ, чи пак український Щецін. Як відомо, в польському портовому місті Щецін вибухли в грудні 1970 р. робітничі заворушення, які також закінчилися перемогою страйкуючих робітників.

США домагаються свободи

Директор американської інформаційної аґенції Дж. Кіов, який побував у Москві, домагався від совєтських властей, щоб вони дозволили американським кореспондентам свобідно виїздити та в'їздити до СССР кілька разів у часі свого побуту там. Тепер кожний кореспондент, що перебуває в СССР, якщо виїздить із СССР, або хоче туди повернутися, мусить мати на те окремий дозвіл від совєтських властей. Ніодин кореспондент не може поїхати без окремого дозволу дальше, як 25 миль, поза Ленінґрад чи Москву. Кіов домагався теж зміни цього закону. Уряд СССР досі приписів не змінив й не дав ніякої відповіді на домагання Кіова.

У Львові знайдено давні рукописи

В Львівській державній бібліотеці знайдено 75 рукописів із часів 1593-1596 років. Всі документи написані українською мовою й відносяться до історії Поділля. Між документами є один, що його підписав Григорій Лобода, гетьман війська запоріжського 31 серпня 1595 року. На документі є найдавніша гетьманська печатка з написом „Копия войська запорозького".

Повені в Еспанії

Після шестимісячної посухи, Еспанію навістили страшні зливи, що спричинили великі повені. Наслідком повеней згинуло понад 600 осіб. Вода позаливала чимало сіл, а бурхливі хвилі забрали зі собою багато хат. Для рятування людей вживано військових човнів та гелікоптерів.

КАРА СМЕРТИ И ДАЛІ ЗАВІЩЕНА

Після довгої дебати, федеральний парлямент продовжив на дальших чотири роки закон про завішення смертної кари для злочинців, за вийнятком вбивників поліцистів та тюремних сторожів. Ухвала парляменту стрінулася з чималою критикою канадців, які вважають, що завіщення смертної кари для злочинців, що поповнюють вбивства, причиняється до зросту злочинности в Канаді.

ЗБІЛЬШАТЬ ПОЗИЧКИ НА ДОМИ

Міністер для справ міського житлового будівництва Р. Басфорд проголосив, що державна мортґеджова корпорація збільшить тепер позички на закупно вже готових, або побудову нових домів до 30,000 долярів. Про таку позичку можуть старатися теж власники домів, які вже живуть у домах.

АЛБЕРТСЬКІ ДІТИ В ОНТАРІО

Провідник опозиції в Албертській леґіслятурі Б. Кларк накинувся на албертський уряд, що він не турбується албертськими сиротами та безбатченками, бо 50 албертських дітей адоптували онтарійські батьки в тому часі, коли в Алберті понад 200 родин жде на можливість адоптувати дитину. Всі адоптовані онтарійцями діти є білої раси й без ніяких фізичних хиб.

ФАРМИ ДІСТАНУТЬ ВОДУ

Албертський міністер для збереження довкілля Б. Юрко договорився з федеральним урядом, що той дасть допомогу в сумі шість мільйонів долярів протягом найближчих п'ять років на забезпечення водою різних фармерських околиць у Алберті. Таку саму суму виплатить на цю ціль уряд Алберти. За ті гроші будуть побудовані водні збірники, або влаштування для очищування води в 13 осередках: Барґед, Кардстон, Колдейл, Фервю, Ганна, Ледук, Ллойдмінстер, Олдс, Редкліфф, Ст. Алберт, Ст. Пол, Тейбер і Вестлок.

Половину грошей, виданих на водні збірники, мусять відтак муніципалітети сплатити, а друга половина буде беззворотною допомогою.

Албертська Рада багатокультурности

Л. ДІКУР ОЧОЛИВ ПЕРШУ ТИМЧАСОВУ РАДУ

Згідно із пропозицією другої конференції для справ багатокультурности, що відбулася в червні минулого року в Едмонтоні, албертський міністер для справ культури, молоді та розваг п. Г. Шмід покликав до життя Албертську раду культурної спадщини. В конференції, що відбулася в днях 19-21 жовтня в готелі Шато Лякомб в Едмонтоні, взяли участь 57 членів вищезгаданої ради, які представляли 53 етнічні групи. Представники албертських індіян відмовилися від участи в конференції.

Представники поодиноких національних груп запропонували міністрові їхні організації, причому число представників опиралося на даних недавної канадської статистики, яка подавала число осіб поодиноких національних груп на основі розговірної мови. Як ми вже завважили раніше в одній редакційній статті, ця статистика є для нас кривдяча, бо вона подає менше число українців, як їх справді є. Тому українцям признано лише двох делеґатів, якими були, за пропозицією едмонтонського відділу КУК адв. П. Саварин та адв. Л. Дікур.

Крім представників, запропонованих організаціями поодиноких національних груп, міністер призначив ще від уряду вісьмо представників, між ними проф. М. Лупула та о. д-ра М. Сопуляка, як дальших представників української групи.

Всі члени Албертської ради культурної спадщини є призначені на один рік. Конференцію відкрив директор міністерства для справ культури В. Каза, а головну промову виголосив міністер для справ культури, молоді та розваг п. Г. Шмід. Його промову надрукуємо в скороченні окремо.

Після відкриття конференції, нарадами проводив дуже вдатно вибраний делеґатами український представник адв. Л. Дікур.

Головним завданням конференції було вибрати провід ради та комісію для виготовлення статуту Ради.

До тимчасового проводу, який буде діяти до черговоï конференції, що відбудеться при кінці січня 1974 р., вибрані: Л. Дікур — голова, д-р К. Кардінал — заступник, Т. Ван Ікен — другий заступник, д-р И. Кандлер — секретар та д-р П. Моно — скарбник. Кромі управи вибрано ще 5 директорів, які мають співпрацювати з управою. Вибрано теж окрему комісію, яка предклала короткий начерк статуту, що, після дискусії, прийнято. На основі того начерку комісія має опрацювати до кінця січня докладний проєкт статуту, який буде тоді остаточно прийнятий.

Для опрацьовування різних проблем, що ними буде займатися Рада створено вісім комітетів для справ: культури, освіти, допомог („ґрент-ів"), молоді, прав людини, мови іміграційних послуг та преси й радія. Кожний комітет вибрав свойого голову й має приготовити свої пропозиції на чергову конференцію.

В часі конференції висловлено признання міністерству культури молоді та розваг за видання окремого двомісячного журналу „Спадщина" („Герітедж") в англійській мові, який подає цікаві вістки із культури й традиції та діяльности поодиноких національних груп в Алберті. Це досі мабуть перший і одинокий того роду журнал у Канаді.

В часі конференції висловлено різні побажання до уряду Алберти, з яких найважніші такі: Французьку радіостанцію Сі-Ейч-Еф-Ей закупила канадська радієва корпорація Сі-Бі-Сі, що перебере радіостанцію в квітні 1974 року. З цеї станції користають сім різних національних груп, м. ін. теж і українці, які мають там три радіопередачі. Після досвіду з французькою станцією в Ст. Боніфас, Ман., де Сі-Бі-Сі не погодилася на передачу радієвих програм у інших мовах, як англійській та французькій, треба сподіватися, що подібне положення витвориться і в Едмонтоні. Тому учасники конференції просять уряд Алберти, щоб забезпечив радіопередачі албертських етнічних груп у іншій радіостанції.

Подбати про приміщення для всіх етнічних груп, де вони могли б збиратися та відбувати деякі свої імпрези. В Едмононі є можливість користати з приміщення в підвалі англійської катедри св. Иосифа. Було б

(продовження на стор. 8.)

Кіссінджер дістав нагороду Нобеля

Цьогорічну мирову нагороду Нобеля присуджено американському міністрові закордонних справ д-р Г. Кіссінджерові та голові північно - в'єтнамської мирової делеґації в Парижі Ле Док То. Двох членів комітету, який признає нагороду, не погоджувалося з пропозицією трьох інших членів комісії й навіть зреזиґнували з членства в комісії. На їхню думку, Кіссінджерові та То не прислуговує нагорода, бо в В'єтнамі ще й далі нема спокою й ведуться бої, хоч не на таку велику скалю, як давніше. Дехто був тої думки, що мирову нагороду Нобеля треба було дати радше президентові Р. Ніксонові, який дійшов до порозуміння з Китаєм та СССР.

Кіссінджер поїде до столиці Норвеґії Ослбо 10 листопада, щоб дістати свою нагороду, а північно-в'єтнамський політик То досі не відізвався. Припускають, що він загалом не зголоситься по нагороду.

В ДЕНЬ 1-ГО ЛИСТОПАДА. СИМВОЛИ ПАМ'ЯТНИХ ЛИСТОПАДОВИХ днів у Львові: собор св. Юра та львівська ратуша. Композиція покійного мистця В. Залуцького. Зі збірки Українського Архіву-Музею в Едмонтоні.

Короткі вістки

► **Едмонтонська поліція** внесла до суду обвинувачення проти вісім едмонтонських фірм, що продають вживані автомобілі, що вони переставляють взад апарати до числення миль, зменшуючи в той спосіб число проїханих миль.

► **Фахівці обчислили, що** албертські піски із нафтовою ропою в околиці Колд Лейк мають прибл. 164 мільярди бочок нафтової ропи.

► **Шість головних родів** збіжжя, що їх в 1973 р. вирощено в Алберті в 1973 р., вартують 762,542, 300 долярів.

► **Міністер для справ** канадських міст Р. Бесфорд проголосив, що Канадська транспортова комісія має право давати залізницям доручення пересунути свої рейки та будинки із міст, щоб дати містам землю для використання для різних будов.

► **В державних школах** східнього Вінніпеґу навчаються в клясах від 1-9 понад 600 дітей української мови.

► **В 1972 році всі канадці** заробили 81.9 мільярдів долярів, або пересічно по 3,750 долярів на кожного із 21.8 мільйонів мешканців Канади.

► **Канадські індіяни** домагаються від канадського уряду відшкодування за забрані урядом землі. Уряд переговорює з ними в тій справі й дехто припускає, що уряд заплатить індіянам понад три мільярди долярів відшкодування.

► **Протягом минулих 12** місяців у Квебеку 7,000 фармерів, що годували молочні корови, продали свої фарми й худобу й перестали вести молочарні.

► **Англійські газети** написали, що від 100 років кожний англієць їсть на снідання хліб з канадського збіжжя, данське масло, голляндські сири, польські яйця, арґентинське м'ясо, а його одяг є зроблений з австралійської вовни, краватка з японського шовку, він сам носить німецькі окуляри, а його бензина („ґез") є з Арабії.

► **Німецький уряд** призначив у свойому державному бюджеті 137,000 долярів на вдержання 1,250 псів, які сторожать державних складів амуніції та зброї.

► **В Мексико** заарештовано 27 партизан, яких вишколювано в Північній Кореї для ведення партизанської боротьби в Мексико.

► **Чехословацька поліція** звільнила недавно з тюрми трьох чехословацьких громадян, які сиділи там як підозрілі в протидержавній діяльності. Після звільнення кожний із них дістав рахунок заплатити 3,600 корон за удержання в тюрмі.

► **Усі совєтські газети** принесли вістку, що з початком серпня населення СССР перейшло число 250 мільйонів осіб. В Україні було на 30 квітня ц.р. 48, 400,000 населення. З того 56% жило по містах, а 44% по селах.

► **Совєтський оперний** театр „Бальшая опера" відвідає перший раз у історії США, де буде мати свої виступи.

► **Президент німецької** місійної організації, який недавно відвідав Польщу, сказав, що 90% польських дітей є охрещені, а 80-90% навчаються релігії приватно. Польща має теж багато священичих покликань.

► **В США заповіли** продавці газетного паперу підвишку цін на газетний папір із 175 долярів за тонну до 200 долярів.

► **Скупі шотляндці вже** тепер попереджують своїх одноплемінників, що календар на 1979 рік буде такий самий, як на 1973 і радять зберігати цьогорічні календарі, щоб не купувати нових.

► **Що одинадцять років** на Сонці постають великі вибухи, а відтак великанські плями. Досліди встановили, що промір пересічної сонячної плями перевищає в четверо поверхню Землі й доходить до понад 30,000 миль. А деякі з них мають промір навіть 80-90, 000 миль. Наслідком плям є звичайно забурення в етері.

► **У Львові тепер** відновляють декоративні й монументальні прикраси на львівському Ринку, біля міської ратуші. Мають ще відремонтувати годинник на ратуші та будинок на розі вулиць Сербської та Руської та ще декілька будинків.

► **На острові Філіпінах** заведено податок від довгого волосся в мужчин. Податок невисокий, усього 5 пезос.

21 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ЛИСТ ДО ГАЛАТІВ: зач. 203

Брати, знаючи, що чоловік оправдується не ділами закону, тільки вірою в Ісуса, щоб оправдатися вірою в Христа, а не ділами закону, бо ділами закону не оправдається ніяке тіло.

Коли ж шукаючи оправдання в Христі, і самі явилися грішниками, то чи Христос є слугою гріха? Зовсім ні!

Бо коли я те, що знищив, знов будую, роблю себе переступником.

Бо я через закон умер законові, щоб жити Богові. Я з Христом прибитий до хреста. А живу вже не я, але живе в мені Христос. А що живу тепер у тілі, живу вірою в Сина Божого, що мене полюбив і віддав себе за мене.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 35

Сказав Господь таку притчу:

Вийшов сіяч сіяти своє зерно; і як сіяв, одне впало край дороги і подоптано його, і птахи небесні поклювали його. А друге впало на камінь, і, зійшовши, усохло, бо не мало вогкости. Інше ж впало між терня, і виросло терня та й заглушило його. А інше впало на добру землю і, зійшовши, вродило стократно.

Це сказавши, закликав: Хто має уші слухати, нехай слухає.

Питали ж його учні його: що це притча ота?

Він же сказав: вам дано розуміти тайни Божого царства, а іншим у притчах, щоб дивились вони і не бачили; слухали і не розуміли.

Ось що значить ця притча:

Насіння, — це слово Боже. Те, що край дороги, це ті, що слухають потім приходить диявол і забирає слово з їх серця, щоб не ввірували і не спаслися.

А що на камені, це ті, що вислухавши, з радістю його приймають; та ці кореня не мають, — до часу вірують, та в час напасти відпадають.

А що впало між терня, це ті, що вислухавши, відходять, та журбою, багатством і розкошами життя поглушені, не дають овочу.

Що ж у добрій землі, це ті, що вислухавши слово, держать у щирому і доброму серці й дають овоч у терпеливості.

Це сказавши, закликав: Хто має уші слухати, нехай слухає.

радіопередачі

Слухайте кожного понеділка від год. 8.30 до 9-ої вечора програми Централі Українців Католиків із французької радіостанції Сі-Ейч-Еф-Ей.

НАСІННЯ – ЦЕ СЛОВО БОЖЕ

о. В. Л.

Двадцять перша неділя по Зісланні Святого Духа — Євангеліє від св. Луки 8, 5—15 (зач. 35)

1. Відколи Господь Бог сказав людині, що згрішила: В трудах будеш кормитися зі землі по всі дні твого життя . . . в поті твого чола будеш їсти хліб (Бит 3, 17 і 19). — для людини існує питання „насущного хліба". Відтоді по всій землі люди орють, сіють і збирають, щоб добути собі прожиток. Хіба лише там хліборобство невідоме, де нема людини, і то тому її нема, управної землі, її кормительки.

Управа землі наложена на людину як кара за гріх. Одначе на тому першому випадку кари, яку Господь Бог наложив на людину, справджуються слова ап. Павла, що Бог любить навіть тоді, як карає (Єв. 12, 6).

Управа землі належить до милих зайнять людини. Вона не тільки платить людині за її труд і піт щедрими плодами, але в додатку до них дає ще й здоров'я, багато радости за працею у вільній Божій природі і по праці добре заслужений відпочинок. У додатку до того всього вона тісно зв'язує людину з Богом. Праця на ріллі — то праця „до спілки з Богом". Людина оре, сіє і збирає, а Господь Бог ростить її посів, напуває дощем і росою та нагріває своїм ласкавим сонцем і доводить його до спілости. Нема нічого кращого над те, як у спілці з Богом обробляти святу землю.

2. Євангелія читана на св. Літургії 21-ої неділі по Зісланні Святого Духа, переповідає першу притчу, яку Ісус Христос розказав своїм учням і зібраному коло них народові, а опісля її своїм учням об'яснив. Вона взята з життя рільника. Ісус Христос розпочав свою першу притчу словами: Вийшов сівач сіяти своє насіння . . . На питання апостолів, що значить ця притча, Ісус Христос подрібно об'яснив їм свого притчу. Мабуть, було б вистачило навести апостолів на те, щоб вони розуміли притчу, словами: Насіння — це слово Боже. Апостоли були б за тим самі легко об'яснили собі всі подробиці притчі.

3. Людина оре і старанно приготовляє під посів свою ріллю. Вона знає, що насіння, яке на цій посіє, принесе багатократний плід, як упаде на добре приготовану землю. Те, що впаде на камінь, не сприятаний із ріллі, або на втоптану на ріллі стежку, або в терня, полишене на ріллі, не принесе плоду. Чи треба ту людину багато переконувати, що добра земля приготована як слід під посів Божого слова, „це ті, що добрим і благим серцем слухаючи, слово заховують і плід приносять в терпеливості"?

Людина сіє насіння на приготовану ріллю. Здавалось би, що вона кидає його напропаще. Але людина знає, що „воно не оживе, поки вперед не вмре". (І. Кор. 15, 20). Чи треба її багато переконувати, що Господь Бог так само воскресить померле тіло людини?

Людина сіє добре насіння, окремо його вичищує на посів. Коли воно зійде, людина находить серед збіжжя кукіль. Звідки він взявся? Виглядає так, наче б „ворог чоловік це зробив" (Мт. 13, 28)., зайшов ніччю і засіяв кукілю. Чи можна краще переконати людину про те, що все створіння стогне під гнетом первородного гріха? Чи можна їй краще насвітлити силу зла? Щоб добре насіння принесло бажаний плід, треба багато і тяжко напрацюватись, і то ще буває часто, що воно того плоду не принесе. Зле насіння усувається, кукіль виполюється, а проте годі його вигубити.

Людина робить усе, що до неї належить, щоб зі свого посіву зібрати плід. Але чи вона його збере, це не залежить виключно від неї. Над її посівом висять і ласки, і загрози. Збір може перейти її очікування, а може теж перекреслити їх. Чи треба людину переконувати і чи можна їй це краще пояснити, що в житті потрібна їй Божа ласка до спасіння?

„Не одним хлібом житиме чоловік, а всяким словом, що виходить з уст Божих" (Мт. 3, 4). Це слово Боже гомонить людині за її працею на хліб насущний від першого в землю киненого насіння. Повний плід збирають ті, „що добрим і благим серцем слухаючи, слово заховують".

Вісті з Централі Українців Католиків

Чергове засідання Централі Українців Католиків Едмонтонської Єпархії відбулося в середу, 24 жовтня. В засіданні взяли участь президія Централі та представники БУК ЛУКЖ та УКЮ.

На засіданні встановлено остаточну дату святкування іменин нашого Владики Преосвященного Ніла, що відбудеться в четвер, 22 листопада, в годині 7-ій вечора в резиденції Преосвящ. Владики при 6240 Ейда Бульвар. В той день зберуться представники всіх едмонтонських організацій та поодинокі громадяни, щоб привітати Владику з його іменинами. Всім організаціям, що звичайно беруть участь у цих святкуваннях, та деяким поодиноким громадянам уже вислано окремі запрошення. Якщо б якась організація не дістала запрошення, просимо звернутися в цій справі до секретаря Централі п. М. Суса (ч. тел.: 475-1223). Сподіваємося, що всі запрошені організації та громадяни візьмуть участь у цьому святі.

На засіданні обговорено теж справу радіопередач. З початком грудня почне діяти окрема радієва комісія, якої завданням буде устійнювати програму радіопередач та турбуватися фондами на неї. Покищо, переводяться збірки на радієві передачі в церквах нашої Єпархії. Повного звіту досі ще не одержано.

Порішено звернутися до різних організацій, підприємств та поодиноких осіб, щоб бодай раз у рік спонзорували радіопередачі.

У зв'язку із тим, що французьку радієву станцію Сі-Еф Ейч-Ей, з якої ведуться наші радіопередачі, в квітні перебрає канадська радієва корпорація Сі-Бі-Сі, порішено звернутися до прем'єра Алберти з проханням вможливити нам та іншим національним групам, що користають з цеї радіовисильні, користуватися іншою радіостанцією, бо Сі-Бі-Сі дозволяє лиш на програми в англійській та французькій мовах.

Голова Централі пригадав усім приявним звичай молитися в год. 12-ій полудня в дні 1-го листопада за нашу переслідувану Церкву в Україні. Відтак представники поодиноких складових організацій здали звіт із своєї діяльности.

Представник БУК повідомив, що БУК скликає нараду своїх делегатів в днях 24 і 25 листопада. Нарада відбудеться в УНД-омі в Едмонтоні. Програма наради буде подана в чергових числах УВістей.

ЛУКЖ має свій 16-ий з'їзд в днях 9 і 10 листопада. Програма з'їзду надрукована окремо в цьому числі „УВ".

УКЮ буде мати свій з'їзд в тому самому часі, що ЛУКЖ. Програма також надрукована в цьому числі „УВ".

Вирішено вислати привіт президії СКВУ від усіх складових організацій.

На запрошення ЛУКЖ голова Централі візьме участь у святочному бенкеті ЛУКЖ та виголосить привіт.

д-р М. Снігурович,
президент Централі

Помер о. А. Козак

Ділимося сумною вісткою з приятелями та земляками, що дня 27-го вересня 1973-го року упокоївся в Бозі на 90-му році життя у Львові наш найдорожчий

бл. п. о. Анатоль Козак

колишній довгорічний парох Болянович, а відтак парох і декан Любачева, в Західній Україні.

Покійний осиротив дружину, сина, три доньки, брата, ближчу й дальшу рідню в Україні, Канаді і США.

Вічна йому пам'ять.

Пікетували висланника Конґреґації

В США побував при кінці вересня з відвідинами секретар Конґреґації для Східніх Церков у Ватикані архиєпископ Маріо Бріні. Він був гостем закарпатського Митрополита ВПреосвящ. Степана Коціска. Управа місцевого відділу Т-ва за Патріярхальний устрій Української Католицької Церкви влаштувала мирну демонстрацію, що в ній взяло участь прибл. 50 осіб. Архиєпископ Бріні довідався про демонстрацію й ввійшов зі своїми супутниками до готелю задніми дверми, оминаючи демонстрантів із таблицями. Місцеві газети помістили вістку про демонстрацію на основі матеріялів, що їм передали демонстранти.

Подібні демонстрації проти Архиєпископа Бріні відбулися теж у Філядельфії та Ню Йорку. Американська Католицька Пресова Аґенція (ЕнСі) подала до всіх католицьких газет у США та Канаді вістку про демонстрацію з поясненнями голови Т-ва св. Андрея о. В. Андрушкова із США, що демонстрація проти Архиєпископа М. Бріні мала виявити невдоволення українців-католиків із того, що Ватикан і досі не створив Українського Католицького Патріярхату.

Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ

ПРОГРАМА

16-го Єпархіяльного з'їзду Ліґи Українських Католицьких Жінок, що відбудеться в днях 9 — 10 листопада в готелі Мекдоналд у Едмонтоні, у 30-річчя існування організації.

Клич з'їзду: Ідеї й завдання ЛУКЖ під теперішню пору.

П'ятниця, 9 листопада:

8.30 ранку — реєстрація
9.30 — Ділова сесія — предсідниця Л. Слобода
Відкриття з'їзду — Голова Єпархіяльної управи
Вибір президії
Звіти: Єпархіяльної управи, Контрольної комісії та відділів ЛУКЖ.
Слов Преосв. Владики Ніла.
12.30 Обідова перерва. Управа міста Едмонтону гостить обідом учасниць з'їзду. На обіді буде приявний мейор д-р А. Дент.
2.00 Ділова сесія — предсідниця И. Кулеба.
„Наш обряд" — доповідь о. д-ра Е. Камінського.
3.00 Перерва. Кавою гостить Кенада Сейфвей лтд.
3.15 Нові пляни праці Єпархіяльної управи — предсідниця М. Пастушенко.
Реєстрація статуту ЛУКЖ
Музей і курси
Журнал ЛУКЖ „Наша Дорога"
Радієва програма
Інші пляни. Запити, Дискусія.
5.00 Спільна світлина делеґаток
7.00 Святочна сесія. 30-річчя ЛУКЖ — святочна доповідь Л. Слободи.

Вислід конкурсу на українську вишивку та передача чаші Єпархіяльної управи.

Вислід конкурсу на традиційне українське печиво й вручення нагород представниками федерального уряду.

Субота, 10 листопада:

8.00 Св. Літургія в катедрі св. Йосафата, а відтак спільне снідання в катедральній авдиторії.
10.00 Дискусійна сесія — представниця І. Павликовська
ЛУКЖ та її завдання й ідеї під теперішню пору — модератор — К. Петецька
Побудова й стан організації ЛУКЖ — М. Пастушенко
Наші завдання в ділянках:
а) релігійній — І. Вареница
б) культурній — М. Войтків
г) як громадянки Канади — Л. Слобода
12.30 — Обідова перерва
2.00 — Ділова сесія — предсідниця І. Павликовська
Уділення абсолюторії уступаючій управі
Звіт реєстраційної та резолюційної комісії й ухвалення резолюцій
Слово представника УКЮ
3.00 Перерва на каву
3.15 Вибір Єпархіяльної управи та Контрольної комісії
Промова нововибраної голови й закінчення з'їзду
6.30 Святочний бенкет в залі Ельдорадо — предсідниця Л. Слобода
Преосвящ. Владика Ніл
Представлення головного бесідника — М. Пилипчак
Головний бесідник — представник албертського уряду п. Горст Шмід, міністер для справ культури, молоді та розваг
Музична вставка.

Конвенція УКЮ

відбудеться 9-го й 10-го листопада в готелі Мекдоналд, Едмонтон.

Програма

П'ятниця, 9-го листопада (вечером):

7.30 — 8.30 Реєстрація
8.30 — 9.30 Товариська зустріч
9.30 — 9.45 Вибір номінаційного комітету

Субота, 10-го листопада:

8.00 — 9.00 Служба Божа в катедрі св. Йосафата
9.00 — 10.00 Сніданок у ресторані готелю Мекдоналд
10.00 — 10.10 Привіти й представлення доповідачів
10.10 — 10.25 Доповідь: адв. Ю. Козяк, посол Албертської леґіслятури — „Мета УКЮ"
10.25 — 10.50 Дискусія
10.50 — 11.05 Міський радник п. Д. Вард: „Що повинні вкласти етнічні групи в добро нашого міста й країни?"
11.05 — 11.25 Дискусія
11.25 — 11.45 П. І. Сокольський: „Яку вагу відіграє вживання української мови в розвитку української культури?"
11.45 — 12.10 Дискусія
12.10 — 1.15 Обід
1.15 — 1.30 Прочитання протоколу минулої конвенції (11. II. 1972)
1.30 — 1.45 П. М. Пилипчак: Праця ділового комітету в минулому році, звіт скарбника.
1.45 — 2.15 П. Д. Боднар: контакти з іншими клюбами.
2.15 — 2.45 Дискусія
2.45 — 3.00 Представлення пропонованих членів нової управи й пояснення їхніх функцій.
3.00 — 3.30 Вибори
3.30 — 4.00 Промови вибраних членів управи
6.30 Початок бенкету

Ціна квитка від особи: 6 долярів. Квитки продає голова відділу УКЮ при кожній парафії та п-і Й. Кулеба при школі св. Йосафата.

На цю конвенцію щиро запрошуємо все українське юнацтво.

Богослуження: листопад

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
4 листопада — Радвей 10.30 у церковній залі
8. — Смоки Лейк 10.30 день подяки
11. — Восетна 10.30
18. — Смоки Лейк 10.30
25. — Смоки Лейк 10.30

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
4 листопада — Глендон 10 рано
8. — Глендон 10 рано
11. — Бонивил 10 рано
18. — Ст. Пакль 10 рано
Вечером 7 год. базарове бінго в Глендон, Алта.
21. — Глендон 10 рано
25. — Айрон Ривер 10.30 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
4 листопада — Карвел год. 10.30
11. — Едсон год. 10.30
18. — Чергіл год. 10.30
25. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
4 листопада — Восток св. Михаїла год. 10.30
8. — Делф св. Димитрія год. 9.30 Всенощне, 10.30 Сл. Б. (за подяку)
11. — Лемонт
18. — Делф
21. — Восток св. Михаїла (храм) год. 9.30 Всенощне, 10.30 Сл. Б.
25. — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
4 листопада — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 ранком
11. — Голден год. 8.30 ранком; Коперник год. 10.30
18. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30 рано
25. — Голден год. 10.30 співана

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
4 листопада — Редвотер 10.30
8. Арх. Михаїла — Редвотер 9
11. — Редвотер 9; Федора 10.30
18. — Редвотер 10.30
21. Введ. П. Б. — Редвотер 9
25. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
4 листопада — Атабаска год. 10
11. — Атабаска год. 10
18. — Бойл год. 9; Просперіті год. 11
21. св. Михаїла — Росінгтон год. 10 (празник)
25. — Атабаска год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
4 листопада — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
8. — Мирнам 10.00
11. — Файделиті 10.30
18. — Ллойдминстер 10.30
21. — Мирнам 10.00
25. — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
4 листопада — Ту Гилс год. 10
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
4 листопада — Равнд Гіл 9.00; Кемроз 11.00 (Збори ЛУКЖ)
11. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11
18. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11
25. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
4 листопада — Левой 10.30
8. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
11. — Іннісфрі-місто 10.30 (празник)
18. — Ренфурлі 10.30
21. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
25. — Менвіл 10.30

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
4 листопада — Вилна
11. — Крейгенд
18. — Спедден
21. Арх. Мих. — Сокаль
25. — Стрий

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
4 листопада — Дервент 10.30
8. — Дервент 10.30 (Св. Димитрія)
11. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
18. — Дервент 9.00; Верміліон 11
21. — Дервент 10.30 (Св. Михаїла)
25. — Дервент 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 168 St., North Battleford Ph. 445-2731
4 листопада — Норт Батлефорд
8. Св. Димитрія — Медовлейк
11. — Витків; год. 2.30 в Редісон
18. — Норт Батлфорд
25. — Радісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
4 листопада — Вакав 9.30; Сит. Джулієн 11-а
11. — Вакав 9-а; Прудгом 11-а
16. — Вакав 9-а; Борщів 11-а
25. — Вакав 9.30; Сокаль 11-а

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

4 листопада, неділя 20 по Соп. Аверкія
8 листопада, четвер Димитрія вмч.
11 листопада, неділя 21 по Соп. Анастасії
18 листопада, неділя 22 по Соп. Галактіона
21 листопада, середа Собор Архистратига Михаїла
25 листопада, неділя 23 по Соп. Йосафата
26 листопада, понеділок † Івана Золотоустого св.
27 листопада, вівторок † Филипа ап.
29 листопада, четвер † Матея ап.

Григоріянський календар.

4 листопада, неділя 21 по Соп. Иоанікія Вел.
8 листопада, четвер Собор Архистратига Михаїла
11 листопада, неділя 22 по Соп. Мини
12 листопада, понеділок Йосафата сщмч.
13 листопада вівторок † Івана Золотоустого св.
14 листопада, середа † Филипа ап.
16 листопада, п'ятниця † Матея ап.
18 листопада, неділя 23 по Соп. Платона
21 листопада, середа Введення в храм. Преч. Діви
25 листопада, неділя 24 по Соп. Климента папи
30. листопада, п'ятниця † Андрея ап.

ПАМ'ЯТНИКИ

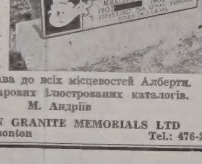

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

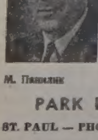

★ найнижча ціна найкраща обслуга ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

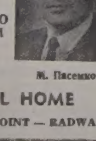

М. Паньчик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу.
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.
18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

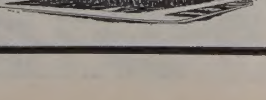

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

ІВАН БАТЮК, ПОСОЛ

У понеділок, 15-го жовтня 1973 р. ми продовжували другий тиждень сесії. Після призначеного часу на питання й відповіді, певні члени представили нові законопроекти.

Перший законопроект дуже важний для тих, що живуть у моїй виборчій окрузі. Це т.зв. „Сільський ґазовий закон", який дасть змогу доставити ґаз тим албертцям, які ще ним не користуються. Таких албертців є тепер на загал 20%, а точніше 75% поза містами. Кооперативу Лемко Ґез, яка обслуговує частину моєї виборчої округи (каунті Бівер, Мінбурн і Ламонт) було офіційно відкрито в четвер, 18-го жовтня, на фармі п. В. Хміляра. Прем'єр Логід, по дорозі до Едмонтону з Веґревіл, де він офіційно відкрив провінційний будинок і муніципальний комплекс, зупинився на урочистому відкриттю кооперативи.

Слідуючим законопроектом був: „Закон про поправку муніципальних податків". Цей закон поправить деякі процедури які б улегшили працю тим, що збирають гроші на шкільні податки, а саме при тій частині праці, де вирішується податкову знижку. На жаль, є ще такі члени опозиції які аргументують, що плян знижки податків, який зменшує податки, не можна прийняти. До того часу, аж поки цей плян увійде в силу, грошей рентівників далі не будуть визнавати, хоч вони все вплачували в програму шкільної фундації, тому що вони платять за своє помешкання. Зате на базі цього пляну рентівники зможуть одержати річну знижку аж до суми 100 долярів.

Міністер рільництва дав до відома, що далі буде продовжуватися програма допомоги вантажного перевозу в усіх частинах провінції, де потрібно доставити корм худобі.

Ми дуже довго обговорювали справу податку нафтової ропи на експорт. Нас дуже розчарувало становище п. Ґ. Нотлея, єдиного члена партії НДП. Він піддержує 40% експортовий податок, заведений федеральним урядом. Я вірю, що він змінив би своє становище в цій справі, але п. Д. Луїс є за цим податком і тому й він можливо почувається зобовязаним цей податок підтримувати.

Міністер здоров'я та суспільного розвитку дав офіційно до відома про підвишку що-місячної родинної допомоги й підчеркнув, що федеральний уряд прийняв усі рахунки й досліди виконані його міністерством у цій справі, як правильні й вірні.

Дебата над законом щодо заходів під час катастроф продовжувалася й, як звичайно, репрезентант у леґіслятурі з Маунтейн Вю виступав проти нього. Минулої весни цього члена дисциплінували й примусили перепроситися за його вислови проти організації заходів у час катастроф.

У вівторок по обіді ми вітали гостя з Ірляндії, п. М. О'Лірі, міністра праці Ірляндської Республіки. Це перший раз, що репрезентант ірляндського уряду відвідав прем'єра Алберти. Р. Феран, сам з ірляндського походження, представив гостя Леґіслятурі.

Слідуючою точкою дискусії була справа підвишки ціни бензини й міністер для справ споживачів це вияснив. Албертська ціна бензини (на продаж при помпах) — це найнижча ціна в Канаді, бо коштує переважно 58 центів за ґальон, тоді коли найвищу ціну (пересічно 70 центів за ґальон) платиться в Ньюфаундленд. Бензиновий податок в Алберті є також найнижчим на цілу Канаду.

Дебата над звітом прем'єра щодо праці уряду під час літньої перерви викликала ряд зауваг, похвал і критики. Член з Ледук-Ветаскивін, бувши ще членом опозиції, дуже часто накидався на прем'єра й на консервативний уряд, але тепер, ставши незалежним членом, сказав що підтримує прем'єра сто процентово в його становищі щодо оливи.

Виринула дуже цікава історія з членом з Лак Ла Біш, з д-ром Д. Бувіє, який вирішив повернутися до партії Сошел Кредит. Здавалося, що на базі його публічних висловів хтось його просив перейти до партії консерватів. Мабуть тому він покинув партію Сошел Кредит при кінці весняної сесії з надією взяти участь у нараді наших послів (каукус). Не всі наші члени погодилися прийняти його, бо ми довідалися що його виборці не були задоволені з нього. Багато з нас вирішило, що нам такий посол більше пошкодить ніж поможе, бо він дбає головно про свої професійні й бизнесові інтереси, а не про потреби своєї виборчої округи. Варто згадати факт, що ми провадимо сесію вже вісім днів, а він був присутнім лиш на чотирьох з них. Виходить, що він присвячує час головно своїм професійним і приватним потребам. Його колеги-лікаря не було також стільки днів впродовж цього короткого часу сесії.

З нашого боку ми маємо шість послів-лікарів, і всі вони тепер не практикують, бо хочуть якнайкраще послужити своїм виборцям. Я думаю, що коли людина бере на себе таку велику відповідальність — репрезентувати дану округу в уряді, — то вона повинна присвятити стільки часу й труду, скільки така праця вимагає.

На кінець тижня зійшовся загальний комітет, щоб обговорити закони, які вже перейшли друге голосування.

—o—

► **На світі зуживають** щоденно понад сім мільярдів кубічних ярдів води.

ПОЗИЧАЙТЕ БЕЗПЕЧНО В КОРИСНОМУ БАНКУ

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, спеціяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповіддю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми запляну́ємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життєво обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей на щось щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

"Хтось говорить по-українськи у відділі недалеко вас"

Вони дадуть вам всю поміч і інформації, які ви потребуєте.

ROYAL BANK -the helpful bank

„СЕМІНАР 73" –

КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ СПРАВ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ В САСКАЧЕВАНІ

В днях 27-29 вересня 1973 р. відбулася в Саскатуні у приміщенні міської авдиторії перша провінційна конференція для справ багато-культурности в Саскачевані під назвою „Семінар 73". Конференція мала небувалий успіх і притягнула на свої наради понад 400 учасників.

В четвер, 27 вересня, присутні могли познайомитись в атмосфері товариської зустрічі на вечірці влаштованій відділом культури й молоді при уряді Саскачевану. Головні сесії відбувались у п'ятницю й суботу. Перед відкриттям поодиноких нарад до зібраних промовляли: міністер культури й молоді Е. Тхоржевський і його заступник Ф. Богдасевич. У своїй промові міністер з'ясував важливість конференції — присутні мали дати урядові напрямні як саме найкраще розвинути діяльність і плян багатокультурности в Саскачевані. Були також привіти від представників федерального уряду та міської управи.

Згодом присутні, розподілені на групи, приступили до дискусій, як вирішити справу і як розв'язати з цим пов'язані проблеми. Після обіду, який був також влаштований урядом, виступив з промовою міністер освіти Ґ. МекМурчи. Він запевнив присутніх, що провінційний уряд поставиться позитивно до питання впровадити мови національних меншостей до шкіл провінції, як мови навчання, і що в міру можливостей справа отримає фінансову підтримку уряду. Наради продовжувалися до години 6-ої, коли присутні заслухали доповідей представників різних суспільних організацій.

В п'ятницю вечером відбувся бенкет, господарем якого був також уряд Саскачевану, а головним бесідником був прем'єр провінції А. Блейкні. У змістовній промові він підкреслив багато-етнічний склад населення Саскачевану й з уваги на те, у своїй внутрішній політиці, уряд матиме те завжди на увазі. Провінція має аж 53% населення не англо-саксонського і не-французького походження, в тому 8.5% українців. Вечір закінчився у приємній атмосфері співів, танців і музики, що їх виконали мистецькі гуртки різних національних груп.

На ранній сесії в суботу доповідав Р. Онуфрійчук із Вінніпегу, колишній працівник радіо в Йорктоні. Він заявив, що новинканрські й реклямові аґенції: телебачення, радіо й преса майже зовсім іґнорують проблеми етнічних меншостей у Канаді, не виготовляють відповідних програм і не знайомлять мешканців країни з культурним надбанням поодиноких етнічних груп, що творять мозаїку цієї держави. Дискусії, резолюції й відчитання змісту деяких внесків щодо багатокультурности, поданих різними етнічними організаціями, склались на програму по-обідної сесії.

Конференція важлива була тим, що і представники етнічних груп і представники урядів: міського, провінційного й федерального, прибули чисельно на наради, щоб відкрито продискутувати проблеми, які лежать на серці багатьох мешканців цієї Провінції й Канади та культурний і національний розвиток етнічних меншин загалом. Позитивне ставлення уряду Провінції до вирішення певних ділянок цього питання дозволяє нам сподіватися дальших успіхів на дорозі до політики багато-культурности в Канаді й у Саскачевані.

Інформативна Служба КУК в Саскатуні

—o—

► **В цьому році** відкликано в Канаді 424,764 особових та вантажних автомобілів, автобусів, житлових домів на колесах, мотоциклів та моторових санок для перевірки, бо в них якась частина функціюонувала неправильно. В 1972 р. закликано до перевірки понад 850,000 різних возів та мотоциклів.

Колишні радянські громадяни про становище в СССР

Олександер МАП

В Римі, у приміщенні культурно-громадської установи „Об'єднання за проґрес культури", відбулася прес-конференція, яка привернула до себе увагу італійської преси і широких кіл громадськости.

На прес-конференції виступали москвичі: Вадим Білоцерківський і Дмитро Симес — обидва нещодавно прибули в Рим із СССР. Тепер вони вважаються **колишніми** радянськими громадянами, бо Совєтський Союз — одна із тих небагатьох країн, яка позбавляє громадянства в зв'язку з виїздом за кордон на стале перебування. Хоч кожна людина будь-якої країни, за міжнародними угодами і деклараціями, має право на виїзд за кордон, в Совєтському Союзі це право зневажається і виїзд пов'язаний з багатьма перешкодами. Саме про це говорили обидва промовці. Вони розповіли про правове становище совєтських громадян взагалі і розглянули це питання за його окремими аспектами. З огляду юридичного права як радянського так й міжнародного, Білоцерківський і Симес доходять до висновку, аналогічного тому, який зробили останнім часом в Італії багато оглядачів і політичних діячів, у тому числі також італійські комуністи. Висновок цей зводиться до того, що радянські громадяни — просто безправні жертви, при тому абсолютно безглуздого свавілля. Дмитро Симес розповів, що він уважно вивчив радянську конституцію і прийшов до висновку: немає жадного громадянського права, ґарантованого цією конституцією, якого б влада не порушила стосовно нього особисто, протягом його недовгого віку: він ще дуже молодий.

На думку обох промовців, нині у Совєтському Союзі методи правління дедалі стають суворішими, а ставлення влади до совєтських громадян дуже нагадує сталінські часи. Характеризуючи особливе становище тих совєтських громадян, котрі подали заяви на виїзд із СССР, але не одержали дозволу, або тих, хто не спроможний заплатити грошовий податок, встановлений урядом, Білоцерківський і Симес підкреслили, що кількість таких людей зростає, особливо по великих містах, таких, як Москва, Ленінград, Київ. Неспроможність громадян сплатити славнозвісний податок за вищу освіту влада використовує для відмови у виїзді з СССР.

Промовці розповіли про знущання влади з таких громадян. Позбавлені праці, вони не мають засобів до існування і про повернення до своєї попередньої роботи навіть не може бути й мови. Така доля, наприклад, спіткала професора Олександра Лернера, якому запропонували працювати нічним сторожем, при тому з погрозою, що проти нього порушать кримінальну справу як проти дармоїда, якщо він відмовиться від цієї праці. Членові-кореспондентові Академії наук СССР професорові Левичеві відмовлено візи на тій підставі, що до 1950 року він брав участь у науково-дослідній роботі в галузі фізики, яка тоді можливо мала якесь військове значення. Присутні на прес-конференції італійці питали: як погодити звільнення з роботи висококваліфікованих фахівців, а потім призначених сторожами чи вантажниками, з поясненнями радянських органів, що цим людям відмовлено у виїзді тому, що вони потрібні країні як фахівці? Білоцерківський і Симес вважають, що справжня причина відмови громадян у виїзді за кордон полягає в тому, що влада боїться визнання принаймні одного з головних прав совєтських громадян. Промовці розповіли також і про те, як так звані „дружинники" (насправді кагебісти) застосовують силу супроти тих, хто подав заяву на виїзд, під різними приводами заарештовують таких і тримають у неопалюваному приміщенні з цементовою підлогою, де людей харчують через день. Жахливе враження справила на присутніх їх розповідь про карцери, розміром у півметра. На стінах цих карцерів виступають металеві шипи, і вимучений в'язень за таких умов під час сну неминуче зазнає поранень.

Присутні на прес-конференції італійці були приголомшені повідомленнями колишніх совєтських громадян.

ПОЛТАВА

Історична повість (7)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

І. НАД ДЕСНОЮ

„Андрію глянь, цеж наша Мушка!" — казав гетьман до Войнаровського, побачивши між кольоннами на ґанку собаку, що виляла хвостом, то припадаючи до ніг свого пана, то підстрибуючи і скавулячи більше жалісно якось, ніж весело.

„Мушка з Батурина до нас прибігла, вірна, вірна собака!"

І гетьман гладив по голові свою улюблену собаку і жалував, що вона така змізерована, гейби тиждень нічого не їла. „Як дошка — і ноги окривавлені і на хребті рана.

Мабуть під кулями втікала. Ой гаряче мабуть у моїм Батурині і на Гончарівці!"

„Може дорогою хто до неї стріляв?" — замічав Войнаровський, щоб потішити дядька.

„Хтоб там нині кулі збавляв, стріляючи собак", — відповів гетьман з ознакою великої турботи. „В опресії президія моя, мій Батурин, а я тут з королем Карлом пактую"...

Мушку забрали до світлиці і дали їй їсти. Їла, як з горячки, а тоді поклалася на коврі біля ніг свого пана, зітхаючи важко, як чоловік.

„Бідна, бідна Мушка", заскопоював її гетьман. „А чому то ми її в Батурині лишили? Невжеж забули про неї?"

„Ощенилася якраз тоді і щенят не хотіла лишити".

„Правда, пригадую собі ту трагедію собачу. Вбігла в палату, побачила, що ми збіраємося, і не знала, що з собою зробити. Тут вірність свойому панові, а там її діти. Аж материнський інстинкт переміг. Осталася... Багато тепер найвсіляківших трагедій і не лиш чоловік, але й худобина страдає, навіть лісовий звір. Цілими стадами втікають перед одною армією, поки на другу не попадуть. Вовки, лиси й заяці у купі, біжать забуваючи про свою споконвічну нехіть і ворожнечу".

А по хвилі задуми завважав: „А з нами навіть ворог того чуда зробити не може. Він настигає, а ми заодно шарпаємо себе. Втратили звіринний інстинкт, а людського розуму ще не набралися. Посполитому чоловікові я й не дивуюся, бо його й справді цькують як того звіря у лісі, втікає з одних лабет у другі, зпід кнута та під нагайку, аж доведений до краю біситься й кусає, не дивлячись кого. Алеж старшини! Від їх я більше політичности сподівався, про духовенство й не кажучи. А які вони?"

І гетьманові зіниці з жалем глянули на ті суто різьблені, як камяниці кріпко з дуба збудовані данцінґські шафи, повні книжок, карт і ритовин, на тії широкі й вигідні пізне-бароково го стилю венецькі фотелі, на зеркала в золочених рамах, на турецькі коври і французькі ґобеліни, котрими він, як другі свої двори так і цей, у Гірках, багато вивінував і з смаком обставив, готуючи, як не для себе, так для своєї родини і для своїх наслідників домівки гідні володарів самостійної держави.

Требаж раз опанувати степ і упорядкувати руїну! А хтож має зробити початок, як не гетьман? За ним підуть полковники, старшини, сіль землі, а там і народ розживеться, засмакує в мирі, добробуті, в свободі, та навчитися обороняти їх кріпко й мудро, повсякчасно, а не зривами хвилевими, як розбурхана стихія.

І все те, весь труд життя виставлене було тепер на гаразд; один кид карти і — коли не виграв, так програв. Один кивок злобної руки і ціла та будівля повалиться, як дімок з карт.

Войнаровський відчував гетьманові думки і не переривав їх зайвими словами. Мовчали, дорисовуючи в уяві ту траґічну картину теперішньої України, котра виринула нараз силою моменту перед ними.

„Так, так. Багато тепер трагедій, Андрію!" — почав турботно гетьман. „І навіть матери моєї не пощадив Господь. Тиж тямиш, що діялося в Київі тоті, як цар велів нову кріпость будувати. Який плач, нарікання, проклони. Знаю, що й мене не благословили люди, коли їх двори, їх старі семейні гнізда розмітувано, городи покрито валами, розкішні сади повирубувано, а їх самих, старих городян матери городів наших, попрогонювано безпардонно. А всеж таки не дожидав я того від царя, щоби він матери моїй, ігумені не дав дожити віку в Вознесенськім панянськім манастирі, що був проти самої печерської Лаври. Викинув її на Подол, на Житнєє торжище, бо на місці Вознесенського манастиря захотілося йому будувати свій воєнний арсенал. Боюсь, чи тая обидлива зневага не прискорила смерти ігумені Магдалини... Так то вшанував мене наш батюшка цар!" — закінчив гетьман і на устах його появився гіркий усміх.

Та не на довго, бо його гадки від особистих ураз побігли знову шляхами турбот про народню справу.

„Нема спокою в нас на Україні, а Бог один знає, як я його бажав і як ще тепер бажаю. Не люблю війни, бо це людобойна. А ще в нас, де всі проти всіх воюють".

„Дав би Бог, щоб після теперішньої війни настав трівкий мир, як після великої бурі гарна погода", — зітхав Войнаровський, котрий, хоч і багато молодший від дядька, також не дуже то любив воєнне діло, а більше смакував у гарному і вигідному життю в часах мира.

„Дав би то Бог", — повторив гетьман, — „щоб наш народ повний буйної сили, ємкий, палкий і вельми даровитий ступив раз на шлях правильного розвою. Але мабуть я цього не доживу і це мене найгірше болить, мій сину. Зійду до гробу в кервавій кереї, а моїм бажанням було правити більше милосердям та добротою, як зброєю. Та Бог не дав".

Сказавши це, потонув у гадках.

І Войнаровський бездумно не сидів, але мабуть думки дядька й небожа не одними шляхами блукали. Гетьман старий і досвідчений муж мав у душі тую вирозумілість і прощення для хиб і прогріхів одиниць і загалу, яких годі було вимагати від молодого шляхтича-козака, котрий гостро хоч може й справедливо судив людей, недолюблюючи зокрема бурливого і своєвільного поспільства. На його то спихав він усю відповідальність за політичні невдачі наші, не добачаючи тих безчисленних промахів, сповнюваних вождами й провідниками рухів, бо не розбірався у складному політичному питанню цілої східної Европи. З легким відтінком докору у голосі спитав свого дядька:

„Чому отсе, Милосте Ваша, дозволили ви втікачам безкарно покидати табор? Вониж присягали вам на вірність, і то не раз! Цеж дезерція, котрій потурати і котру апробувати годі. Вонаж розійдеться по всьому вашому війську, як заразлива недуга".

„Чому? — відповів, без сліду гніву і супротивлення гетьман, — „чому я їх пустив?"

Послухай: Один чужинець продав був римській цісаревій несправедливе дороге каміння. Коли викрилася ошука, цісарева пожалувалася мужеві на втрату, жадаючи суворої кари на шахрая. Присуджено його на смерть від пазурами диких звірів. Цісарева з своїм фравцімером заняла місце в першій лаві крівавого цирку.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ В ЧАСІ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ

Совєтська пропаґанда постійно друкує наклепи та брехні на Божого Слугу Митрополита Андрея Шептицького, що він, мовляв, співпрацював з німецькими окупантами, які в 1941 р. зайняли були Галичину. Нам годі спростовувати цю зливу нісенітниць, що їх усіми способами поширює в Україні та закордоном совєтська пропаґандивна машина. Ми хочемо подати лише короткі інформації із книжки жидівського автора, Пінкаса Е. Ляпіде під назвою „Останні три Папи й жиди". В цій книжці П. Ляпіде описує докладно становище жидів у всіх країнах, що в часі другої світової війни опинилися були під німецькою окупацією. В розділі про Польщу пише П. Ляпіде теж про Митрополита Андрея Шептицького.

Ляпіде є сином віденського жидівського торговця деревом, який по першій світовій війні приїхав з дітьми до Канади й осів у Форт Ст. Джон, де далі торгував деревом. Його син, теперішній письменник Пінкас, ходив до школи з дітьми індіян, фінців та росіян та дуже скоро виявив талант до чужих мов. Закінчивши школу, почав цікавитися сіоністичним рухом і в 1939 р. виїхав до Палестини. Під час другої світової війни Пінкас вступив до жидівської бриґади, що в рямцях англійської армії воювала з німцями, і дослужився ступеня підпоручника. В 1944 р. Пінкас Ляпіде був речником жидівської бриґади, яка вислала делеґацію до Папи Павла XII, щоб подякувати йому за допомогу, якої зазнали жиди від Ватикану в часі переслідування німцями. Пізніше Ляпіде був ізраїльським консулом в Міляні, тоді ближче познайомився з Папою Пієм XII, тодішнім патріярхом у Венеції, що став пізніше Папою Іваном XXIII, та архиєпископом з Міляни, що став згодом Папою Павлом VI. Коли німецький автор Р. Гохмут виступив публічно з обвинуваченням Папи Пія XII за те, що він не ставав в обороні жидів перед німцями, Ляпіде почав досліджувати цю справу й відтак написав: „що пише Гохмут, це нісенітниці, для кожного, хто знає, як тоді насправді стояли справі. Я маю в руках документи, які доводять, що Церква спасла сотні тисяч жидів. Я був стурбований мовчанкою жидів і тому, щоб справу вияснити, написав книжку „Три Папи й жиди".

Ляпіде був потім жидівським дипломатом у Бразилії, але у віці 50 років залишив дипломатичну службу, щоб мати досить часу на писання книжок. Він сьогодні є заступником директора ізраїльського бюра для справ преси. Ляпіде — прихильник створення спільної ізраїльсько-арабської держави, а тепер пише книжку про те, як жиди писали в своїх творах про християн. Він є теж за мирним полагодженням ізраїльсько-арабського конфлікту.

Розділ про Митрополита Шептицького друкуємо за німецьким перекладом, що вийшов під заголовком: „Рим і жиди" в німецькому католицькому видавництві Гердера. Ось цей розділ:

* * *

Здається, що націонал-соціялісти замордували близько 3,000 католицьких священиків, ченців та черниць, не зважаючи на численні, рішучі інтервенції й протести Папи та папських нунціїв у Німеччині, Франції, Бельгії, Польщі, Австрії та в інших країнах. Але бодай в одному випадку, здається, Папа Пій XII інтервеніював у користь жидів у Польщі. 29 серпня 1942 р. Львівський Архиєпископ Митрополит Андрей Шептицький написав Папі: „Ми передбачаємо, що терор буде ставати ще гіршим і повернеться головно проти християн-українців та поляків. Вбивці, досвідчені в нищенні тисячів невинних жидів, вже звикли бачити, як тече кров та хотять ще більше крови". Може, він мав на думці польську співучасть у вбивствах, коли писав далі: „Якщо переслідування приберуть форму вбивств із-за релігії, то це може стати рятунком для нашої країни. Дуже потрібно жертвувати невинну кров, щоб відпокутувати за злочини". При кінці листа Митрополит просив Папу про пораду. Відповідь Папи, змісту якої не знаємо, дістав Митрополит 12 вересня 1942 р. Два дні пізніше подякував він Папі за „його розумні поради та щиру й правдиву розраду". Наступного дня митрополит видав пастирський лист до своїх священиків, у якому він виступив різко проти всякого расового переслідування.

В листопаді 1942 р. Митрополит Шептицький грозив „Божою карою кожному, хто проливатиме невинну кров і тим самим поставить себе в ряди покидьків людського суспільства через непошанування святости людського життя". Він заборонив давати св. Тайни тим, що прийняли вбивство за своє націонал-соціялістичне євангеліє".

Після вимордування жидів у Рогатині написав він дуже схвильованого листа до Гімлера й протестував проти вживання українських поліцистів до того роду акцій. Проте він не зупинився на самих інтервенціях і пастирських листах. У своїй катедрі у Львові він заховав 15 жидівських дітей й десять дорослих жидів, між ними рабіна д-р Давида Кагане, який, після звільнення Польщі, був іменований головним рабіном польського війська. 28 інших жидів, одягнених у чернечі ряси, переховував він у манастирях. За наказом Митрополита переховували 156 жидів, головно дітей, в манастирських приміщеннях оо. Студитів у Східній Галичині. Приблизно 500 ченців та черниць знали про переховування, але хоч їм загрожувала кара смерти за переховування жидів, хоч була обіцяна нагорода за доноси, ані один із тих жидів, що ними піклувався Митрополит, не потрапили в руки націонал-соціялістів. Голосні заклики Митрополита Шептицького мусіли мати великий вплив на багатьох селян, робітників, священиків та ченців.

На становище Митрополита Шептицького зі Львова та можливий вплив Папи на нього кидає світло звіт націонал-соціялістичного аґента, німецького міністерства закордонних справ „Д-ра Фредеріка", який об'їхав цілу Европу, щоб на доручення своїх начальників, виявити наставлення публічної опінії до поведінки німців в окупованих країнах. У своєму таємному звіті для Берліна з 19 вересня 1943 р. він подає зміст своїх розмов з Митрополитом Шептицьким, який не робив ніякої таємниці із своєї відрази до нелюдської поведінки націонал-соціялістів з жидами. Він закидав їм безпричинне вимордування 100,000 жидів у самому Львові, а кількох мільйонів на Україні. Звичайно, „д-р Фредерік" намагався відповісти на накиди Митрополита знаними націонал-соціялістичними арґументами. Але Митрополит стояв непорушно при своєму засуді вбивств жидів. В своєму звіті додає „Фредерік" таке: „У зв'язку з тим осудом вбивств жидів Митрополит склав таку саму заяву та давав такі самі пояснення, ба навіть послуговувався такими самими висловами, як французькі, бельгійські та голляндські єпископи, неначе б вони всі дістали такі самі інструкції з Ватикану".

Шептицький ще дожив того часу, коли вже видно було фатальну поразку націонал-соціялістів і міг прийняти щиро-сердечну подяку від кількох сотень жидів, яким він врятував життя. А три роки по його смерті, в 1947 р., Ватикан погодився, щоб розпочати його канонізаційний процес.

Вісті з Едмонтону

Новий український професіоналіст

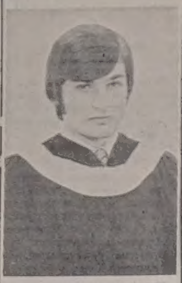

Інж. Ігор Володимир БАБІЙ

Ігор Володимир Бабій, син знаних суспільно громадських працівників, зокрема в ОУФВ п-ва Яреми і Ольги Бабій в Едмонтоні успішно закінчив університетські студії в Албертському університеті на відділі інженерії й осягнув диплом інженера-механіки. Ігор прийшов на світ 17 грудня 1951 в Едмонтоні. Вже змалку він був активним сумівцем, перейшов усі приписані іспити й тепер є дружинником СУМ-у, він відбув також усі сумівські табори включно з вишкільнями в Монреалі й Бенфі.

Ігор закінчив успішно Рідну Школу при парафії св. Юрія Побідоносця, де його батьки є добрими і прикладними парафіянами. Весь час свойого навчання в середній школі „Остін-О'Брайн" Ігор був передовим учнем, здобуваючи найвищі оцінки своїх учителів, а в 9-ій клясі здобув трофей передовика на Алберту.

Такі успіхи він мав і в час своїх університетських студій. Одним словом Провидіння наділило його особливими здібностями. Вже на четвертому році інженерії він мав запросини відвідувати різні фірми з оплатою подорожей та витрат у зв'язку з ними. Мав поважні пропозиції праці різних фірм, хоч фахівців по інженерії є багато. Інж. Ігор вибрав працю в фірмі „Комінко" в місцевості Трейл в Британській Колюмбії.

Треба щиро радіти, що наша українська молодь кінчає університетські студії, закріплюючи за собою нові позиції в професії. Успіхом інж. Ігора радіють не тільки його батьки, але його щиро вітають провід і вся сумівська братія та бажають йому якнайкращих успіхів в його дальшій життєвій кар'єрі.

Ми віримо, що, як і до тепер Ігор буде брати участь в українському громадському житті й буде передовим суспільно-громадським діячем, як є передовим фахівцем у ділянці інженерії. Щирі поздоровлення належиться також батькам Ігоря п-ву Бабіям, що гарно виховали Ігоря та вивели його в люди.

Від Осередку СУМ в Едмонтоні від виховного складу, від друзів дружинників та від всієї сумівської братії з приводу осягу диплому інженера висловлюємо Ігорові дружнє вітання та щире сумівське „Гартуйсь!"

м.с.

Фестиваль ансамблю „Черемош"

Одною з ділянок нашого мистецтва є наші народні танки, що своєю красою та яскравістю захоплюють й поривають усіх, а головно молодь, яка має в собі багато енергії й запалу.

На терені Едмонтону існує кілька танцювальних груп. Одною з них, яку під цю пору заселяють до пів-професійної одиниці, це ансамбль „Черемош", під мистецьким проводом знаного п. М. Куця.

Ансамбль святкує тепер своє п'ятиріччя і має 50 танцюристів. За короткий час свого існування ансамбль вибився на передове місце. Разом з хором „Дніпро" поширюють вони добре ім'я українців, не лиш у Едмонтоні, але й по більших українських скупченнях в Алберті і Бр. Колюмбії. Минулого року на українському фестивалі в Дав фин, Манітоба, ансамбль виводив чотири рази українське весілля, за що публіка оплескувала його стоячи. На фестивалі в Торонті ансамбль відмітили, як молоду й дуже надійну одиницю. В травні цього року ансамбль виступав на всеканадському з'їзді українських професіоналістів й бизнесменів у готелі Шато Лакомб, де були визначні гості з цілої Канади, які висловлювалися дуже похвально про наш виступ. Крім того „Черемош" часто виступає на чужинецьких імпрезах, куди їх щораз частіше запрошують й тим самим з'єднують собі симпатиків і приятелів між чуцей виступ. Крім того, „Черемош" і хор „Дніпро" запрошені виступити на світовій виставі в Спокен (Вашінгтон) На це потрібно фінансів, бо уряд не дає стільки, щоби покрити всі видатки пов'язані з такою подорожжю.

Ансамбль існує при місцевій філії УНО, яка дає безкорисно приміщення, а як треба і матеріяльну допомогу, але має свою управу, а до помочі батьківський комітет на

(закінчення на 5 стор.)

З парафії св. Василія

Українська парафія св. Василія плянує переведення річного базару в Культурному центрі при 108 - 71 авеню у п'ятницю та суботу 2-го та 3-го листопада.

У п'ятницю в другій годині відбудеться продаж домашнього печива, мистецьких виробів, куховарських книжок та різних вживаних речей ще в доброму стані. Вечеря з варениками та голубцями відбудеться між годинами 5.30 до 7.30, після чого буде бінго, гри для дорослих та дітей тощо.

Вступ для дорослих — 2 дол., для дітей від 6 до 12 років — 1 дол.

У суботу вечеря з варениками, голубцями та м'ясом триватиме від 5.30 до 7.30, з бінгом та грами. Танці починаються о 9-ій годині вечора.

Вступ для дорослих — 2.50 і для дітей 1.25 дол.

Створено фонд ім. В. Доброліжа

Під час похорону бл. п. Вадима Доброліжа, відомого українського мистця в Канаді, ініціятивний комітет, до якого входять Валентина Доброліж, о. М. Хом'як, Я. Славутич, С. Скрипник, В. Кравець, Б. Фербей, П. Лукша, Ю. Маївський, С. Яременко, П. Саварин і П. Шевчук, створив „Фонд ім. Вадима Доброліжа". Збірка грошей дала 1,354 дол., які покладено в банк на окреме конто. Петро і Стефанія Пауші, Борис і Мирослава Фербеї та український танцювальний ансамбль „Шумка" пожертвували по 100 дол., д-р А. Едвардс дав 50 дол., Пласт в Едмонтоні пожертвував 35 дол. Решта, 150 осіб, склали по 25, 20, 10 і 5 дол.

Відсотки з цього капітального фонду будуть уживатися на стипендії студентам і науковцям, що вивчатимуть українське мистецтво, будуть улаштовувати виставки чи популяризуватимуть його в будь якій формі. Першу стипендію заплянововано на наступний рік.

Комітет, який очолив Василь Кравець, звертається до українського громадянства Канади та США надсилати свої пожертви, з написом

Wadym Dobrolige Memorial Fund
на адресу:
**W. Kravetz,
14623 - 91 Ave.,
Edmonton, Alberta, Canada**

Я.С.

Базар „Доброї волі"

В середу, 7-го листопада, від години 2-ї по полудні в залі Українського Народного Дому при 9620 - 109 авеню перший відділ ЛУКЖ при катедрі св. Иосафата відбуде свій річний осінній базар і чайне прийняття.

Базар відчинить п-і Л. Вацке. Гостей вітатимуть п-і А. Прийма та Л. Вацке.

В продажі будуть: печива, вишивки, фартушки, цікаві дрібнички й уживані речі. Гостям раді.

ЦЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

В п'ятницю, 2 листопада:
в Українському народному домі відбудеться товариська зустріч з випивкою та вечерею (стеґ парті). Ласкаво запрошуємо всіх бажаючих на цю зустріч.

* * *

В неділю, 4-го листопада:
о годині 2.30 по полудні, в залі УНО при 10629 - 98 вул., відбудуться сходини членів українського музичного товариства Алберти.

* * *

В понеділок, 5 листопада:
о годині 8-й вечора відбудуться сходини Товариства українських пенсіонерів в Народньому Домі. Радо вітаємо нових членів.

Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ

Ліна Слобода

16-й Єпархіяльний з'їзд Едмонтонської єпархії відбудеться в п'ятницю й суботу в днях 9-го та 10-го листопада в залях готелю Мекдоналд в Едмонтоні. Єпархіяльна управа ЛУКЖ повідомляє про це всі відділи та всіх членкинь і запрошує їх прибути на з'їзд.

Клич з'їзду: „Ідеї і завдання під сучасну пору". Під час з'їзду відбудеться панелева дискусія на цю тему з участю представниць ЛУКЖ.

В п'ятницю вечором відбудеться святочна сесія: промова про 30-тиліття ЛУКЖ; проголошення конкурсу української вишивки і висліду за українське традиційне печиво. Нагороди вручать п. Р. Б. Врей і па Е. Роил від громадянського відділу Федерального уряду. Вечір закінчиться чайним прийняттям.

На з'їзд запрошено достойних гостей: Преосв. Владику Ніла та провінційного міністра культури, молоді та відпочинку Г. Шміда. П. Шмід буде головним промовцем на бенкеті, що відбудеться в суботу, 10-го листопада, в бенкетній залі готелю Мекдоналд. На цей бенкет управа ЛУКЖ запрошує все громадянство. Квитки на бенкет можна набути в голів відділів ЛУКЖ в Едмонтоні й від заступниці голови управи п-і И. Кулеби, тел.: 474-1870.

Духовний асистент о. д-р Е. Камінський промовлятиме про „Наш обряд". Окремо буде обговорено: журнал „Наша Дорога", статут ЛУКЖ; музей і курси та інші пляни.

З'їзд має вибрати Єпархіяльну управу на найближчі два роки та затвердити плян праці на майбутнє. Єпархіяльна управа вже цілий місяць веде підготовку й плянування з'їзду, щоб зробити його цікавим та корисним для членства та організацій.

Докладна програма з'їзду подана в окремій програмі.

► **Канада є другою** в світі що до величини її території, яка охоплює 3,800,000 квадратних миль.

Не буде радіопередачі з нагоди 1 листопада

Протягом минулих чотирьох років станиця Братства УСС, в рямцях радієвих передач Централі Українців Католиків мала змогу передавати окрему програму, присвячену світлим роковинам Листопадового Зриву — 1 листопада 1918 р.

Ці передачі були можливі до переведення завдяки фінансовій піддержці наших спонзорів п-ва д-ра Василя та Парасі Іванець, Братства Дивізійників, Станиці Українського Вільного Козацтва та інших, що, розуміючи вагу цих передач, оплачували їхні кошта. Цього року, з незалежних від нас причин, Листопадової радієвої передачі не буде, хоч ми робили до неї підготовку й старання, щоб вона відбулася.

Про те повідомляємо наших Спонзорів та Приятелів.

Едмонтонська Станиця Братства УСС.

ГАЛИНА ГОРБАЙ
адвокат і нотар
повідомляє
про відкриття своєї адвокатської канцелярії
10912 - 97 Street, Edmonton, Alberta
HALYNA HORBAY
Тел. бюра: 424-2573 Резиденції: 422-7342

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ
ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ
АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаги або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.
Зв'яжіться з вашим подорожним аґентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

Богдан МАЗЕПА

ЛЬВІВ

(Листопадовий етюд)

Рідний Львове, кохана столице!
Ти стоїш, як чуткий вартовий,
На шляхах, де кувалася криця,
Де шугав гураґан степовий!

Рідний Львове, звитяго Данила,
Ти відбив злі удари століть!
І нескорена галицька сила
В тайних мурах нестримно кипить!

Рідний Львове! Ти змаг України!
Назріває буремна пора!
І в когорти спішать безупинно
Оборонці Карпат і Дніпра!

25. 9. 1973

ЯК НАСТАВ ЛИСТОПАД?

д-р Мирон КОНОВАЛЕЦЬ

Автор статті активний учасник листопадових подій. Був тривалий час головним редактором «Християнського Голосу»; живе в Мюнхені.

* * *

Був погідний осінній ранок 1-го листопада 1918 року, як мешканці Львова побачили ненадійно на ратушевій вежі український національний прапор, того ранку вже як український державний прапор. А біля колишніх австрійських урядів та установ і на вулицях міста бачили вони українських вояків із синьожовтими відзнаками. . .

Водночас на мурах міста появилася Проклямація Української Національної Ради, що починалася словами: «Український Народе! Подаємо Тобі вість про твоє визволення з віковічної неволі. Відніні Ти господар своєї землі, вільний громадянин Української Держави».

* * *

Нав'язуючи до тої достопам'ятної події, хочемо накреслити передісторію 1-го Листопада; хочемо тому, бо вже не багато є тих, що були свідками тієї світлої події, а поміж молодими багато таких, які малощо знають про тодішні події.

Австрія хилиться до упадку

Як відомо, 1-ша світова війна велася поміж т.зв. Осередніми державами (Німеччина, Австрія, Туреччина, Болгарія) та державами т.зв. Антанти, що по її боці були майже всі великі держави. Восени 1918 р. війна вже п'ятий рік; того часу перевага була виразно вже по боці Антанти. А після капітуляції Болгарії, розвал Австро-Угорщини ішов дуже скоро. І тому Українська Парляментарна Репрезентація (у віденському парляменті), як політичний речник українців Галичини і Буковини, передбачаючи недалекий кінець австрійської монархії, рішила скликати до Львова з'їзд усіх українських послів австрійського парляменту, членів австр. палати панів (вища законодавча установа), усіх українців послів галицького і буковинського соймів, та по 3 відпоручники активних українських партій у Галичині і Буковині. Мета З'їзду — створити Українську Національну Раду для підавстрійських українських земель, як законодатної української влади, що мала покликати до життя виконавчі органи.

І справді на З'їзд прибуло разом понад 80 осіб. Між активними учасниками були: три українські католицькі Владики, Митрополит Андрій Шептицький (член палати панів і віриліст до галицького сойму), Єпископ Григорій Хомишин і Єпископ Йосафат Коциловський (вірилісти галицького сойму); а ще член палати панів проф. О. Барвінський; віцепрезидент австрійського парляменту проф. Ю. Романчук; голова галицького Народнього Комітету, парляментарист і соймовий посол д-р К. Левицький; провідник буковинських українців, парляментарист і посол буковинського сойму, М. Василько й інші. З угорської України не приїхав ніхто з причини існуючого там терору, одначе прийшло письмо від адвоката д-ра А. Бескида (пізнішого губернатора) з підписами гуртка українців. В ньому вони вітали намір стати на шлях власного державного будівництва та, на жаль, з відомих причин самі не можуть взяти участи в цьому державному будівництві.

Утворення Української Національної Ради

Нарадами З'їзду, що фактично був українською Конституцією (установчими зборами), керував д-р Є. Петрушевич, голова Української парляментарної Репрезентації. **Він теж з'ясував загальне політичне становище та прочитав проєкт статуту Української Національної Ради, що його прийняли з малими змінами. Після дискусії та двох доповідей, учасники зборів, на засаді самовизначення народів, ухвалили шість основних тез. Перша стверджувала, що ціла етнографічна область в Австро-Угорщині, а зокрема Сх. Галичина з межовою лінією Сяну, з включеням Лемківщини, пів.-зах. Буковини та українська полоса пів.-схід. Угорщини творять одноцілу українську територію. Друга теза стверджувала, що ця українська національна територія визначається як українська держава.** Інші тези порушували справу національних меншин, конституційних прав, участи української делегації у мировій конференції, а одна висловлювала заяву недовір'я тодішньому австрійському міністрові закордонних справ.

Тут треба згадати одне важливе, а саме: Вже деякі члени української Конституанти порушували справу з'єднання будучої ЗУНР з УНР, та цього питання тоді з певних причин не вирішено. Сталося це щойно після заіснування ЗУНР, коли Українська Національна Рада в Станиславові 3 січня 1919 року ухвалила таке державне злучення, і на основі акту Трудового Конґресу в Києві, врочисто проголошено на Софійській площі 22 січня 1919 р.

Проголошення Української Держави

На 19 жовтня до Львова був скликаний З'їзд мужів довір'я з цілого краю. Приїхало кілька тисяч селян, робітників, міщан та інтеліґенції і студентів, переважно громадських діячів з Галичини й Буковини, щоб одобрити створення Української Національної Ради, як української Конституанти. На З'їзді були присутні теж три наші Владики. На ньому проголошено святочно створення Української Держави на українських землях Австро-Угорщини. В цю радісну й святочну хвилю всі повстали з місць і з тисячів грудей залунала могутня пісня «Вже воскресла Україна». Потім прочитано постанови УНРади, що їх зібрані прийняли рясними оплесками і окликами «Слава». А в неділю 20. 10. 1918 р. була відслужена в храмі св. Юра торжественна Служба Божа. Потім непроглядні маси українців зі Львова і краю зібралися на площі св. Юра, щоб вислухати прилюдного проголошення ухвали УНРади про утворення Української Держави.

Три Делеґації УНР

А попереднього дня увечорі відбулося перше засідання УНРади, на якому президентом Ради обрано д-ра Є. Петрушевича. Крім того рішено утворити три Делеґації УНРади, репрезентативно-виконавчу з осідком у Відні під проводом д-ра Є. Петрушевича, Галицьку у Львові, під проводом д-ра Костя Левицького і Буковинську в Чернівцях, під проводом О. Поповича. Ці дві останні мали вести свою діяльність за вказівками Виконавчої Делеґації.

Треба ствердити, що ця ухвала про Відень, як осідок головної, тобто репрезентативно-виконавчої Делеґації, була нещаслива. З неї виходило ясно, що більшість нашого політичного проводу вважала ще головним тереном своєї діяльности столицю Австрії, яка насправді хилилася до упадку. Наш провід вважав, що саме там рішатиметься доля України і туди звернула свою головну увагу.

Справді, голова і члени цеї Делегації відбували багато різних конференцій, розмов та авдієнцій, особливо з прем'єром та міністром закордонних справ австрійського уряду, та всі їхні заходи були без конкретного успіху. То ж не дивно, що фактичне управління УНРади перейшло на Львівську Делеґацію і власне вона мусіла рішати про переведення державного перевороту у Львові, та брати за нього відповідальність.

Вся українська громадськість виявила велику радість з приводу створення УНРади та проголошення нею Української Держави на українських землях у межах Австро-Угорщини. Та водночас вона не скривала і деяких побоювань. Бо, незважаючи на відоме проголошення Вільсоном т.зв. 14 пунктів відносно миру, в яких в одному говорилося, що майбутня польська держава має охоплювати ті землі, що без сумніву заселені польською людністю, польські офіційні чинники і громадянство обстоювали належність цілої Галичини до Польщі, і вели живу акцію, щоб Сх. Галичину включити до майбутньої польської держави.

Важлива роля українського вояцтва

В такій обставині утворення УНРади, проголошення української державности не означало ще справжнього успіху. Навпаки, все говорило за тим, що між нами і поляками мусить дійти до конфлікту. А правильно каже сентенція, що в політичному житті кожний має стільки права, скільки має сили. Тож у нас головно такою реальною силою могло бути наше вояцтво, що того часу служило ще в австрійській армії. Воно найкраще оцінювало і бачило воєнне становище в Австрії, її неминучий розвал, і тому ставило собі питання: що ж далі? . . . Крім того, були відомості установлення Української Держави над Дніпром. Наше громадянство, особливо політичний провід вірив, що наше вояцтво, що ще боролося за чужі інтереси, тепер, у потребі, ще краще буде боротися за власні українські інтереси.

Ясно, передове значення і завдання припадало нашим воякам австрійських частин у Львові, що був важливим адміністраційним осередком. Потішаючим було тут те, що українців-вояків було тут більше, як інших, при чому чужинці, крім поляків, були мало зацікавлені майбутньою приналежністю Львова. Натомість українців старшин було мало, всетаки около 60 осіб, враховуючи теж перебуваючих у Львові у той час УСС. Зорганізувати вояків до спільного діла піднявся невеликий гурт українців і старшин. Він започаткував організувати українське вояцтво різних формацій в одну таємну військову силу, підчинену одній команді, яка на випадок розвалу австрійської держави виступила б на оборону українських земель.

Утворення Військового Комітету

Перший гурт старшин, доповнений іншими членами, головно УСС, названо Український Центральний Військовий Комітет; він пожвавив організаційну і пропаґандивну працю та й поширював по всьому краю. Така строго конспіративна діяльність Комітету натрапляла на великі перешкоди. Але сприятливою дуже для діяльности була та обставина, що завдяки високій національній моралі українського громадянства, зокрема нашого вояцтва, не було випадків національної зради. Старшини поглиблювали організацію, притягаючи до неї національно свідомих підстаршин.

Ті знову підготовляли стрільців, вказуючи на можливість і потребу державного перевороту, тобто перебрання влади в українські руки. Ясно, що акцію ведено дуже обережно, щоб про неї не довідалися чужинці, особливо поляки. Заходами УЦВКомітету та деяких членів УНРади було зорганізовано теж українське цивільне громадянство, зокрема студентів і залізничників на допомогу війську.

Треба згадати про одну велику трудність. Головні сили нашого вояцтва були на різних фронтах поза межами рідного краю і з ними УЦВК не мав змоги наладнати зв'язок, а стягнення їх ще за Австрії до краю було б сильно скріпило наші позиції. Заходи впливових наших політиків не дали жадних успіхів.

Відпоручники УЦВК підтримували зв'язок з нашим політичним проводом та інформували його про кожночасний стан нашої акції. Бачучи, що наш політичний провід головно орієнтувався на Відень, УЦВК видав заклик окружним військовим комендантам, щоб кожної хвилини були готові до виступу. Свого роду аномалією УЦВК було те, що він довгий час не мав постійного коменданта. Якийсь час був ним пор. П. Бубела і тому УНРада намітила на це становище сотн. УСС Дмитра Вітовського, що перебував на Буковині. З незалежних причин він не міг приїхати своєчасно до Львова; щойно 29 жовтня прибув до Львова та відразу прийшов до УЦВК, де було засідання членів Комітету і членів УНРади, бо якраз прийшла вістка, що поляки встановили польську ліквідаційну комісію, яка обняла адміністрацію Зах. Галичини.

Українська делеґація до намісника

На засіданні львівської Делеґації 30 жовтня нараджувалися, чи чекати дерективу віденської виконавчої делеґації, а чи самостійно приступити до перейняття влади. Рішено вислати делеґацію до намісника.

Наступного дня 31 жовтня ранішні газети принесли вістку, що Ліквідаційна Комісія має 2. 11. перенестися до Львова і перейняти від ав-

(закінчення на стор. 7.)

Фестиваль . . .

(закінчення з 4 стор.)

чолі з енергійним п. О. Мулькою. На своєму засіданні, ансамбль заплянував влаштувати імпрезу-фестиваль, який залежно від його успіху, відбувавбися кожного року. Місцевий відділ КУК, радо погодився патронувати цій нашій імпрезі.

В програмі фестивалю: дня 16 листопада в готелі Мекдоналд бенкет і танцювальна забава. На бенкет запрошені представники української громади, а також представники провінційного уряду й міста. На бенкеті буде коротка, гарна програма, виступ співачки п-и І. Карасевич і показ історичної ноші. В неділю, 18 листопада буде великий концерт „Черемошу" в ювілейній авдиторії з виступом нашої гості молодої співачки п-ни І. Карасевич. Перед концертом можна буде оглянути цікаві виставки кераміки, українських поштових значків і грошей. Це перший раз молодь при допомозі батьків хоче започаткувати таку імпрезу, але її успіх залежатиме від участи громадянства. Ми тяжко працюємо над підготовою цього фестивалю й віримо, що громадянство піддержить нас своєю численною участю. Тому не відмовляйтесь бути спонзорами цього фестивалю, коли хтось з комітету звернеться до нас з цією просьбою.

Ми числимо на велику участь молоді, а також старших, які дуже часто критикують нас молодих, що ми нічого не робимо. Тому вашою численною участю в цих імпрезах піддержите нас морально й матеріяльно, щоби ми дальше могли ще краще пропаґувати наше добре українське ім'я.

Побажаними, по змозі, були б жертводавці на вишивані сукні для жінок та сорочки чи краватки для чоловіків. Слідкуйте за дальшими нашими повідомленнями в пресі.

Люба Бойко
голова „Черемошу"

Гучні відзначення 25-річчя УНР в Канаді

В кінці вересня і початку жовтня ц.р. в центральній і західній частинах Канади відбулися гучні віча по відзначенню 25-річчя УНР-ади (Української Національної Ради), перше засідання якої відбулось 16-20 липня 1948 року, або 25-ть років тому. УНР-ада це другий з черги Передпарлямент Української Народньої Республіки.

Згадані віча відбулись: у Вінніпезі — 23 вересня; у Ріджайні — 25 вересня; у Саскатуні — 27 вересня; в Едмонтоні — 30 вересня й в Ванкувері — 7 жовтня. Віча були організовані за ініціятивою управи комітету сприяння УНР-аді в Едмонтоні, в повному порозумінні з представництвом Виконавчого Органу УНР-ади на Канаду та активним сприянням місцевих організацій і прихильників Державного центру УНР (Української Народньої Республіки) в екзилі.

На кожному із згаданих віч, з блискучими промовами на тему 25-річчя УНР-ади й завдання на майбутнє промовляла д-р Маруся Бек — заступник голови В. О. УНРади, керівник зовнішньої інформації та заступник голови експозитури В. О. УНР-ади на американський терен. До речі, вона є заслужена і широкознана політично-громадська діячка в США й у Канаді. Своїми змістовними і захоплюючими промовами, вона на кожному вічу здобувала багато особистих приятелів, а найголовніше вона здобувала багато прихильників для Державного Центру УН-Республіки в екзилі. В кожному вище згаданому місті, крім загальних віч, відбувались різні зустрічі з українськими чи англомовними редакціями та їх кореспондентами, а також зустрічі з провідними особами українського й неукраїнського суспільства. Вона своєю надзвичайно активною діяльністю витворила певний рух за підтримкою УНРади чи Д. Ц. УНРеспубліки взагалі. Хоч, вона уже від'їхала з Канади, але добра згадка про неї буде довго ширитись серед українського суспільства в Канаді.

ПЕРЕБУВАННЯ д-р М. БЕК в Едмонтоні

До Едмонтону, столиці провінції Алберти, вона прибула зі Саскатуну в п'ятницю, 28-го стрійського намісника владу над цілим краєм. Того ж дня в домівці Народнього Коміте-

(закінчення на 7 стор.)

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Каллер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ORBIT

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця.
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

УВАГА! НОВА АДРЕСА УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

50%

ЗНИЖКИ ВІД НОРМАЛЬНОЇ ЦІНИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Дирекція Дому Української Молоді, ім. ген. Романа Шухевича-Чупринки В ЕДМОНТОНІ

запршує українське громадянство на святочне відкриття й посвячення новозбудованої домівки (9615 - 153 Аве.), що відбудеться в днях 10 і 11 листопада, ц.р.

В програмі:

Субота, 10 листопада, год. 3.00 по пол. — Реєстрація і вписування до пропам'ятної книги.
год. 4.30 — Відкриття й привіт прем'єра Алберти П. Логід
год. 4.45 — Молебень і посвячення — Преосв. Ніл Саварин у сослуженні священиків.
год. 6.00 — Святочний бенкет
год. 8.00 — Товариська забава

Неділя, 11 листопада, год. 12.00 — Служба Божа в катедральному храмі св. Йосафата;
год. 3.00 по пол. — Святочний концерт.

Гостям будемо дуже раді.

Як висилати різдв'яну пошту?

ВПЕВНІТЬСЯ, що ваша зворотна адреса є написана правильно в англійській або французькій мові.

Вживайте досить великої конверти (найменше 5½" довгої та 3½" широкої)

Заки вишлете листа впевніться, чи на ньому є відповідна поштова марка.

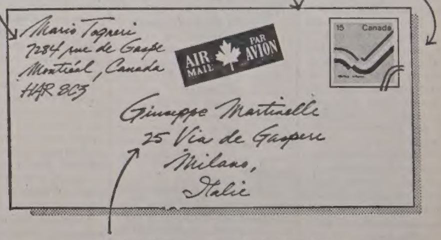

АДРЕСУЙТЕ ВАШІ ЛИСТИ ВИРАЗНО
ПИШІТЬ ЛИШ В АНГЛІЙСЬКІЙ АБО ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

Якщо ви висилаєте посилку за море, опакуйте її добре та обв'яжіть належно. Підіть з нею до найближчого поштового уряду й перевірте, яка за неї поштова оплата.

БУДЬТЕ СВІДОМІ ТОГО, ЩО ЛИСТИ І ПАЧКИ, ЯКІ ЙДУТЬ В

УКРАЇНУ АБО СССР,

МУСЯТЬ БУТИ ВИСЛАНІ ПЕРЕД:

Листи й картки (звичайною поштою)	9 ЛИСТОПАДА
Листи й картки (летунською поштою)	7 ГРУДНЯ
Пачки (летунською поштою)	5 ГРУДНЯ

Canada Post Postes Canada

Архиєрейські відвідини в Вайлдвуді, Алберта

„Пресвятая Богородице, покрий нас Чесним Твоїм Омофором і Спаси Нас!"

День 14 жовтня, 1973 р., відзначився в історії парафії св. Покрови у Вайлдвуді, Алта одним із найбільш пам'ятних днів. Такого свята тут давно вже не бувало. В цей день відсвятковано врочисто храмовий празник. Та він був величавіший, як колинебудь раніще, бо в цей день Преосв. Кир Ніл перевів візитацію цієї парафії. Архиєрейські відвідини почались привітанням Владики при вході до храму в год. 10 перед полуднем. Всі присутні в церкві парафіяни й гості, в числі понад 75 осіб, вийшли перед двері храму з процесією. Тут китицею квітів привітали Владику дві маленькі дівчинки Марія і Мішел Багриновські, а хлібом і сіллю Франьо Багриновський — голова церковного комітету і Микола Павлів - старший брат та один із піонерів-парафіян. Символічний ключ до церкви передав Владиці о. Б. Снігурович — тимчасовий душпастир парафії. Під час відправ біля вівтаря обслуговували вівтарні дружинники Андрій і Михась Бенюки і Андрій і Петро Ґарґаси, а молодь стояла з хрестом, корогвами й іконою Матері Божої.

Гарно і милозвучно співала група парафіян під досвідченим проводом дяка п. А. Хомляка з Едмонтону. Коротку й дуже змістовну проповідь виголосив Преосв. Кир Ніл, яку присутні з захопленням вислухали. Поважне число вірних приступило до св. Сповіді і св. Причастя.

По Службі Божій відбулося Водосвяття й благословення хліба.

По відправах усі присутні в церкві були запрошені на святочний обід, до недалекої залі. Обід дбайливо приготовили членкині місцевого відділу ЛУКЖ — парафіянки під проводом п-і О. Гаврилюк. Під час смачного й багатого на різні страви обіду виголосив коротке, палке слово В. Мусійовський з Едмонтону, кол. парафіянин місцевої церкви. Він і на дальше залишився щирим приятелем парафії Покрови у Вайлдвуді. Також ще раз промовив Пресв. Владика, висловлюючи радість і признання місцевим парафіянам за їхню зорганізовану працю.

Вкінці о. душпастир подякував Преосв. Владиці за участь у святі, усім гостям та парафіянам, молоді, дітям, а особливо жінкам за прикрасу храму та багатий і смачний обід. Подяку усім жінкам зложив о. душпастир на руки невтомної п-і О. Гаврилюк. Закликом до дальшої співпраці й молитвою закінчено празниковий обід.

Захоплені відправами і гостиною люди ще довго не розходились зі залі, а приязно продовжували розмови.

о. Б. Снігурович

У першу річницю смерти

БЛ. П. ГРИГОРІЯ ОРІХОВСЬКОГО

„Не ті померли, що відійшли від нас, але ті, що забуті".

Вже проминув один рік з того часу, коли по короткій недузі відійшов у вічність 5 жовтня, 1972 р. бл. п. Григорій Оріховський, активний член парафії в Дарлінґ, Алта. Покійний не був звичайним членом парафії. Невпинно й невтомно віддавав він труд і час своїй церкві. Був її опікуном і був „старшим братом". Перший приходив на Богослужби, розпалював в печі зимовою порою та робив усе, що потрібно було для вигоди ближнього. Та не тільки в церкві на Дарлінґ, але також приїзджав та помагав в інших церквах своєї парафії. Всі його любили й шанували.

Не диво, що його коли не стало між живими, сумом покрилася вся околиця. Його поховали величаво, але й зберегли пам'ять про нього. І тому в цьому році в першу річницю смерти бл. п. Григорія, старанням дружини покійного Гані та синів і доні відправлено поминальне Богослужения: Св. Літургію з панахидою в суботу, 6 жовтня 1973 р., в церкві в Дарлінґ. Погода випала гарна й до храму Божого зійшлося доволі вірних, родина, друзі, сусіди. Певно було б і більше зійшлося та запізнені жнива заставили господарів збирати хліб з поля. Гарно, побожно й милозвучно співали парафіяни під час відправ. Гарний будуючий приклад дали нам вся родина покійного, яка приступила до св. Сповіді й св. Причастя. То найкращий дарунок покійному й найбільш любий Творцеві. О. Б. Снігурович, що відправив поминальні Богослужения в заступстві пароха о. П. Мойсюка, який був у лікарні, виголосив проповідь.

Після відправ зійшлися запрошені всі присутні на поминальний обід, який й приготовили приятельки вдовиці, що відбувся поблизу церкви в залі школи. За смачними стравами і напоями присутні згадували покійного Григорія.

В церкві на Богослуженні й на поминальному обіді були присутні крім дальшої родини, сусідів і приятелів дружина покійного Ганя, сини, дочка, зять і внуки. Під кінець обіду, перед молитвою, о. дишпастир подякував усім за присутність у церкві, за спільні молитви за душу покійного Григорія, за багатий у смачні страви обід, закликав усіх, особливо внуків іти слідами життя свого покійного діда, любити й шанувати усе, що добре, корисне й рідне, як це робив покійний Григорій. Тоді не лише в річницю смерти, не тільки словами, а й ділами докажемо, що пам'ять про покійного Григорія буде дійсно непроминаюча, а буде жити у наших серцях, доки нашого життя. А Всемогучий Господь прийме наші молитви та дасть покійному вічне життя у Небесному Царстві.

Дружина покійного Ганя зложила на „Українські Вісті" 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Григореві вічна пам'ять.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10136 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

„УВ" — тільки $6.00
Річна передплата

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Підвишка цін за кліші („кат-и")

У зв'язку із загальною підвишкою цін теж клішарні, що виготовляють кліші („кат-и") для „Українських Вістей", підвищили ціни за виготовлення кліш. Звичайна кліша, що її вживається при згадках про померлих, ювілеях ітд. розміром 2x2½ цалі, коштує тепер 8.50 долярів. Більші кліші коштують відповідно більше.

Пишемо цю заввагу для тих, що присилають дописи та гроші на покриття коштів виготовлення кліші та пресовий фонд.

Адміністрація „Українських Вістей"

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

ВОЛОДИМИР ГРИВНАК

До свідомих та заслужених едмонтонських українців треба зачислити й покійного Володимира Гривнака. Володимир Гривнак походив родом із села Данильче, повіту Рогатин, Західна Україна, де він прийшов на світ 30 серпня 1887 року. Тут він закінчив народну школу, а, як мав 11 років, родичі післали його до ґімназії, якої, здається, не закінчив.

В 1909 році він приїхав до Канади й осів у Вінніпеґу, де відразу включився в місцеве культурне та освітнє життя. В 1912 році він одружився з Теодозією Пиріг, яка походила родом з села Висова, повіт Горлиці. Подружжя мало двоє дітей — сина Нестора та дочку Олену.

Через кільканадцять років В. Гривнак перебував у Вінніпеґу, а частинно в Саскачевані, До Едмонтону він приїхав 1929 р. й тут зразу зацікавився суспільно-громадським та культурним життям. Зокрема він цікавився дуже рідними школами, вважаючи, що, якщо наші діти знатимуть добре свою мову, свої звичаї та свою історію, то з них будуть добрі українці. В нас були в тому часі рідні школи, але Е. Гривнак не був з них вдоволений. Він їх переорганізував та поставив на належному рівні.

Існувало в Едмонтоні й Товариство „Взаїмна поміч", але воно було приспане й не проявляло майже ніякої діяльности. В. Гривнак забрався й тут до праці, оживив діяльність товариства, яке з того часу почало вести належно працю.

Багато праці поклав В. Гривнак і в Інституті ім. М. Грушевського. А тої праці було дуже потрібно, бо якраз тоді почалася господарська криза в Канаді, грошей не було, а Інститут треба було вдержати, бо студенти інакже не були б мали дешевого приміщення. Батьки їх, переважно фармери, не мали грошей, щоб заплатити за вдержання у місті своїх синів, які конче хотіли вчитися. Якраз у тому важкому часі В. Гривнак зумів знайти якісь фонди, щоб можна було заплатити найбільш пекучі рахунки Інституту й Інститут вдержати.

В. Гривнак був теж книговодом СУС та працював у інших товариствах, де було потрібно поради й допомоги.

Завдяки В. Гривнакові теперішня катедральна парафія св. Івана набула місце під нову церкву. Стара церква була при 96-ій вулиці та 106 авеню. Дехто радив купувати хати поруч, й там будувати нову церкву, але В. Гривнак з тим не погоджувався і враз з д-ром І. Верхомином знайшли площу при 108-ій вулиці, де тепер стоїть катедра св. Івана. Багатьом парафіянам не подобалося це нове місце, одначе В. Гривнак таки зумів переконати більшість парафіян, щоб купили нову площу під церкву, що й сталося. Одначе нової церкви В. Гривнак не побачив, бо передчасно помер.

Гривнак був не лиш талановитим організатором, але мав теж добре перо. В Едмонтоні було зав'язалося братство тверезости, яке одначе не вдержалося довго. Покійний В. Гривнак видав 1930 р. кілька чисел окремого шурналу „Відродження" для поширення ідей цього товариства. Одначе тому, що товариство тверезости не мало багато прихильників і не розвивалося, не було зацікавлення тем тим журналом й він перестав виходити.

В. Гривнак був теж одним із основників тижневика „Новий Шлях", що почав виходити в Едмонтоні в 1932 році. Причасний був В. Гривнак, здається мені, й до видавання газети „Наш Поступ", що її видавав якийсь час у Едмонтоні Т. Томашевський. Я був тоді теж замішаний у видавничу справу, бо був уділовцем у друкарні, де ці газети друкувалися. Керівником друкарні був покійний І. Солянич. Але я там довго не вдержався, бо, як я побачив, що друкарня не то не приносить прибутку, але працює з дефіцитом, я покинув друкарню.

Та, здається, найбільшою заслугою покійного В. Гривнака, був задум зорганізувати українську гуртівню. То була нелегка справа, бо в Едмонтоні вже було передтим кілька спроб організувати українські крамниці в формі кооператив чи спілок, які закінчилися невдачею, а точніше банкрутством. Тому наші поселенці були дуже насторожені до всякого роду торговельних підприємств і ставилися до них з недовір'ям та застереженням. Одначе покійний Гривнак тим не зражувався, але переконував усіх свідомих українських поселенців, що гуртівня мішаних товарів є потрібна й напевно буде добре розвиватися. Він опирався на тому, що тоді вже було чимало українських подрібних харчових крамниць („ґросері-с"), які добре розвивалися. Але їхні власники мусіли купувати свої товарі в чужих гуртівнях, де платили часто дуже високі ціни за товар, а до того увесь прибуток із гуртівень ішов у чужі кижені.

Гривнакові вдалося переконати про доцільність української гуртівні Стефана Романюка, який мав свою крамницю на 97-ій вулиці та 104 авеню, щоб він перемінив свою крамницю на гуртівню. Гривнак та Романюк почали організувати гуртівню передусім від власників потрібних харчових крамниць, які не лиш могли дати гроші в формі уділів на організацію гуртівні, але були би відтак ще й постійними покупцями товарів у новоствореній гуртівні. Починання Романюка та Гривнака увінчався повним успіхом, бо їм вдалося таку гуртівню зорганізувати. Вони назвали її „Незалежна гуртівня" („Індепендент голсейл"). Вона зразу приміщувалася в крамниці Романюка й була ведена на малу скалю, бо не мала багато відборців, але згодом вона почала розростатися, бо прибуло більше уділовців, а тим самим і більше покупців на товари. Попри власників харчових крамниць, стали уділовцями теж чимало едмонтонських свідомих українців, які побачили, що гуртівня добре розвивається й немає небезпеки, що вона збанкрутує. За якийсь час всі уділовці прийшли до переконання, що дотихчасове приміщення за мале й почали розглядатися за місцем, де можна би було збудувати відповідний новий будинок. Таке місце знайшли вони при 108-ій вулиці та 104 авеню й тут збудували догідний будинок, в якому приміщується гуртівня й сьогодні.

(Далі буде).

На пресфонд прислали до „Українських Вістей"

$19.00: Ю. Кушмелюк, Ошава, Онт.

По $10.00: Г. Панасюк, Едмонтон, І. Тимчишин, Едмонтон.

По $6.00: Ф. Веретено, Торонто, Онт., Т. Шимайський, Едмонтон.

По $5.00: п-а М. Фляк, Едмонтон.

По $4.00: п-і А. Воволка, Кемлупс, Б.К., И. Боярчук, Шипмен, Саск., А. Малицький, Калґарі, Алта., п-і М. Чехніта, Едмонтон, п-і С. Різун, Едмонтон, П. Середа, старший, Кемровз, Алта., п-і К. Токарик, Едмонтон, о. О. Фляк, Едмонтон, п-і В. Кузик, Геффорд, Саск.

По $3.00: А. Кузьма, Едмонтон, п-і А. Коліср, Ріджайна, Саск., С. Сенишин, Драмгеллер, Алта., В. Гуменюк, Фенвуд, Саск.

По $2.00: М. Мултен, Велленд, Онт., Р. Березович, Едмонтон, Ф. Кнігніцький, Велмертавн, Онт., Г. Порохівник, Едмонтон, п-і І. Мулик, Едмонтон, М. Заяць, Ванкувер, Б.К., Т. Середюк, Едмонтон.

По $1.00: п-і А. Кучер, Едмонтон, В. Смотрицький, Порт Алберні, Б.К., п-і К. Венґер, Медисин Гет, Алта., п-і О. Ожібко, Едмонтон, п-і С. Чашка, Вокінґ, Алта., В. Дмитрик, Мондер, Алта., П. Петрик, Едмонтон, С. Шостак, Ванкувер, Б.К., п-і Г.В. Пристай, Йорктон, Саск., п-і М. Васильків, Карвел, Алта., П. Наконечний, Едмонтон, Н. Мокруцький, Вилинґдон, Алта., М. Копер, Вернон, Б.К., П. Дзіжовський, Голден, Алта.

По 50 центів: В. Кашуба, Ст. Пол, Алта.

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ КОМІШЕНЕРІВ

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

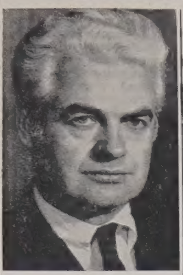

мейор Айвор Дент

Під час нормальних сходин міської ради 25 червня 1973 р. міський радний п. Олсен запитався про теперішній поділ праці комішенерів, а точніше, за кількома відділами кожний комішенер турбується й які точно є їхні відповідальності. Він також цікавився тим, як успішно розв'язуються проблеми міської влади.

Якраз в той час комішенери перевір'яли ці справи. Новий розподіл обов'язків, поданий нижче, ввійшов у силу 1 серпня 1973 р.

Головному комішенерові підлягають:

міський службовець; комішенери; леґальні справи; особовий склад; публічні зв'язки.

Комішенерові для економічних справ підлягають:

податкові інспектори; бюджет і дослідження; бізнесовий розвиток; міський ґараж; фінансові й керівничі послуги.

Комішенерові для справ інженерії й підприємств громадського користування підлягають:

електрика; телефон; обслуги; вода й каналізація; інженерія й транспорт.

Комішенерові для публічних справ підлягають:

заходи в час стихійних нещасть; пожежна сторожа; перемдістя „Міл Вудс"; парки й відпочинок; проекти; власність і будівниче керивництво; бюро розвитку нерухомого майна; суспільні послуги.

Слідуючі установи є також під опікою цього комішенера-звязкового: допоміжні шпиталі, шпиталь „Роял Александра", поліція, рада здоров'я, рада бібліотек, рада виставок.

Головні зміни в теперішньому розподілі обов'язків у порівнянню з колишнім полягають у слідуючому:

1. ділянки: плянування, земля, житлові будинки й розбудова нових дільниць — злучено під контролею комішенера публічних справ, якому теж підпорядковано нагляд над передмістям „Міл Вудс" й над власністю й будівничим керівництвом. До тепер ці дві останні ділянки належали до відділу економічних справ. У висліді комішенер публічних справ перебирає тепер обов'язок слідуючих послуг:

— послуги в час стихійних нещасть; послуги спільноті (суспільна опіка, здоров'я, шпиталі, бібліотеки, парки й відпочинок); послуги відносно плянування й розвитку (пляни, розбудова нових дільниць, земля, будівництво). Треба завважити, що новий відділ охопить справи відділів передмістя „Міл Вудс" і керівництво міських посілостей та будівництво.

2. Формується також новий бюджетовий й дослідницький відділ, що охопить всілякі ділянки відділу фінансів і керівничих послуг. Комішенер для економічних справ зможе тепер присвятити увагу фінансовим справам міста без втрати часу на узгіднювання з другими комішенерами питань відносно земельних справ, будівництва й управи міськими посілостями.

Ми звернули багато уваги на справу міського бюджету й тому створили цей окремий відділ, котрий буде також працювати у дослідницькій ділянці, тому що ми вимагаємо ключевих розвязок у праці цього відділу в слідуючих ділянках:

— аналітичні обслуги,
— консультаційні поради,
— економічні поради,
— фіскальні пляни,
— між-урядовий представник,
— внутрішня перевірка книг,
— плянова - програмова-бюджетова система,
— спеціяльні дослідження.

3. Одинока велика зміна — то рішення перенести відділ особового складу під фактичну контролю головного комішенера, який по правді цим відділом уже деякий час завідував. Головний комішенер матиме тепер під одним дахом контролю над політикою робочих сил, над законодавством праці, над набором новоробітників і т.д.

Цей новий розподіл обов'язків запобіжить можливим непорозумінням у праці комішенерів. Хоч потрібно більше часу щоби добре прослідити висліди цих змін, але вже тепер можна ствердити, що комішенер публічних справ перевантажений працею. Перед нами є такі можливості:

а) Перенести послуги в час стихійних нещасть під контролю комішенера інженерії й підприємств громадського користування. То скоординувало б усі послуги в час стихійних нещасть, але тоді цей комішенер мав би забагато праці; або

б) створити нове становище комішенера, який перебрав би деякі відповідальності комішенера публічних справ і можливо також деякі ділянки головного комішенера. Головний комішенер наслідком того міг би присвятити більше часу узгіднюванні діяльности других комішенерів і уділятися більш керівництву міста.

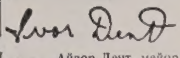

Айвор Дент, мейор

Жіночому журналові 30 років

Пресовому органові Союзу Українок Америки „Наше Життя" сповнилося 30 років безперебійної появи. Перше його число вийшло в 1943 році, в часі другої світової війни. Першою редакторкою „Нашого Життя" була Клявдія Олесницька, відтак Олена Лотоцька, а після неї через довгий час Лідія Бурачинська. Тепер журнал редаґує Уляна Любович, авторка книжки „Роскажу вам про Казахстан". Журнал друкується в Філядельфії, але редакцію від серпня цього року перенесено до Ню Йорку. „Нове Життя" виходить накладом 5,000 примірників.

Помер

Повідомляємо рідних, друзів та все українське громадянство, що редактор

ІВАН СТАВНИЧИЙ

народжений 6-го липня 1891-го року в Товстім на Поділлі, Україна упокоївся в Бозі 2-го жовтня 1973-го року. Покійний був редактором „Станиславівських Вістей", головою осередку НТШ в Клівленді та членом багатьох українських установ.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Михайлину, дочку Орисю з чоловіком, внука Романа, сестру Дарію та інших рідних.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЛИШ ЧЕРЕЗ INTERTRADE EXPRESS CORP.
НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК В УКРАЇНУ
ТЕПЕР БІЛЬШ КОРИСНІ, ЯК КОЛИНЕБУДЬ ПЕРЕДШЕ
СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
НАЙПЕРШЕ
ВАМ ТО СКАЗАЛА А ВАШІ РІДНІ ЦЕ
ПІДТВЕРДИЛИ

За спеціяльні рублеві цертифікати Ваші рідні можуть набути все, що лиш захочуть, за частину нормальної ціни. То подібно до того, якщо йти до крамниці із $100 й дістати за те товарі, що вартують $200 або $300 або навіть більше. INTERTRADE EXPRESS CORP. радо пішле вам докази на те зовсім даром. Спеціяльні рублеві цертифікати можна теж виміняти на звичайні рублі па найвищій ставці.

ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ НАЙСКОРІША ПОСЛУГА
Достава прибл. протягом 3-ох тижнів.
Ціна за один СПЕЦІЯЛЬНИЙ РУБЕЛЬ є $2.70
ЦЕ Є ПОВНА ЦІНА АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ДОПЛАТ.
ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ ДАРОВИХ ІЛЮСТРОВАНИХ КАТАЛОГІВ.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York. N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ
АВТОМОБІЛІ
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА
ВИБИРАЙТЕ З ЦИХ НОВИХ МОДЕЛІВ
ЖІГУЛІ ВАЗ 2101 AM $3,627.00
НАЙНОВІШИЙ ВДОСКОНАЛЕНИЙ ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ ЖІГУЛІ ВАЗ 2103 AM $4,156.00
ЖІГУЛІ ВАЗ 2102 СТЕЙШЕН ВАГОН AM $3,997.00
ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ МОСКВИЧ 412 IE AM $3,677.00
МОСКВИЧ 408 IE AM $3,381.00
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 968 AM $2,318.00
ПИШІТЬ ЗА НАШИМ СПЕЦІЯЛЬНИМ БЮЛЕТЕНОМ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ
АПАРТМЕНТИ
ВЖИВАНИЙ ОДЯГ
ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ ІЗ СССР ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ
МИ МАЄМО 24 РОКИ ДОСВІДУ В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ І МИ МАЄМО ТИСЯЧІ ВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ

Як настав . . .

(закінчення з стор. 5.)

ту зійшовся гурток членів УНРади, а також прибув з Відня делегат Президії УНРади д-р Л. Цегельський. Він розповів сензаційні вістки (опісля виявилися як неправдиві), що, мовляв, Австрія перестала існувати, що уряд не маючи змоги вже виконувати владу в Галичині, рішився нібито передати владу УНРаді, та що таку інструкцію одержить намісник Гуйн. Він навіть твердив, що така телеграфічна інструкція вийшла вже з Відня до Львова. Затим у Львові кружляла чутка, що нібито поляки перехопили цю депешу в Кракові. Згідно з рішенням з попереднього дня до намісника Гуйна вибралася під проводом д-ра К. Левицького шестичленна делегація. Опираючися на самовизначенні українського народу і маніфесті цісаря з 16. X., що признавав українцям таке право, та вказуючи на загрозу з боку сусідів, делегація домагалася, щоб намісник передав державну владу Українській Національній Раді; а делегат з Відня заявив, що останній австрійський уряд вислав намісникові в цьому змислі інструкцію. Намісник же відповів, що ніякої інструкції в цій справі від австрійського уряду не одержав і тому вважає за свій обов'язок залишитися далі на свому становищі. Галичина, казав він, має бути під австрійською владою аж до вирішення її справи мировим конгресом. На заувагу, що дальше зволікання справи може довести до проливу крови, намісник погрозив, що в потребі має певні пробоєві курені.

З цілої розмови з Гуйном члени делегації винесли враження, що він зорієнтований в сторону поляків, бо рахувався радше з польським переворотом у Львові.

Остаточне рішення: негайно обсадити Львів!

Делегація повернулася до залі засідань Народнього Комітету, де на неї чекали члени УНР і представники УЦВ-Комітету, і повідомили про відповідь намісника. І обмірковували, що далі робити. Деякі члени УНР все ще вірили запевненням віденського делегата, що, мовляв, особливий кур'єр має привезти стовне рішення австрійського уряду з підписом цісаря. Проти того рішуче був від імені УЦВК-ту, разом з іншими членами, сот. Д. Вітовський. Він запевнив, що для здобуття державної влади вже все готове і ніяк не можна відкласти. Як сьогодні, мовив він, ми не візьмемо Львова, то завтра його візьмуть поляки. Відомий своєю обережністю голова львівської делегації, д-р К. Левицький, поставив Д. Вітовському декілька питань щодо підготовки, головного, чи є подостатком зброї та амуніції. І рішуче запевнення. А щодо харчів, сотник сказав: Ми їх здобудемо! Бачучи сильну рішучість членів УЦВКомітету, так усі члени Делегатури УНРади погодилися на виконання державного перевороту; зрештою, все було для такого підготоване.

Незабутній ранок 1-го листопада

Година 4-а вранці. Наше вояцтво почало облаву казарм та важливіших державних будинків. Зайняли й міську ратушу. І на її вежі замаяв український державний прапор, як наявна ознака того, що українці перейняли державну владу у Львові, в столиці Західньої України. Тоді сот. Д. Вітовський прийшов до голови львівської Делегації УНРади і склав йому звіт про те, що українське військо успішно обсадило столичне місто Львів. Голова д-р К. Левицький прийняв звіт з великою радістю і від імені УНРади висловив подяку та признання українському воякству.

Гучні відзначення . . .

(закінчення з стор. 5.)

вересня. Того ж дня вона встигла відвідати ВПреосвящ. Владику Андрея — Архиєпископа Едмонтону й Західної Канади Української Греко Православної Церкви в Канаді, який дуже гостинно її приймав. Відвідала редакцію Українських Вістей, де мала зустріч з о. Митратом М. Сопуляком, управителем згаданої редакції. В пізніших годинах ще мала зустріч з окремими провідними особами українського суспільства.

Другого дня, відвідала Курси українознавства ім. І. Франка, а пізніше Пласт. В обох цих установах промовляла й фотографувалась зі студентами та пластунами. Вечером була присутня на гучному бенкеті послів консервативної партії. Вона познайомилась та розмовляла з окремими парляментаристами українського та неукраїнського походження. З великою приємністю з нею говорили та робили фота на пам'ятку.

Третього дня свого перебування в Едмонтоні, в неділю ранком вона відвідала українські церкви-катедри. А в полудень була гостем на святі катедральної громади Св. Івана (УГПЦ) і промовляла.

Тогож дня вечором о 7.30 в домівці УНО відбулось багатолюдне й гучне віче, яке відкрив відповідним вступним словом К. Теличко — голова управи Комітету сприяння УНР-аді в Едмонтоні і він же є членом УНР-ади та членом Представництва В.О. УНР-ади на Канаду. До ділової президії було покликано адв. П. Саварина — заст. голови управи Комітету сприяння УНР-аді в Едмонтоні та п-ю Л. Зуєвську — членкиню управи. До почесної президії під гучні оплески було покликано: ВПреосв. Владику Андрея, В. Дячука, посла Албертського парляменту, д-ра М. Суховерського, голову Державного трибуналу УНРеспубліки в екзилі, п-ю І. Павликовську, заслужену громадську діячку, д-ра С. Яременка, голову централі Союзу Українців Самостійників на Канаду, адв. Я. Росляка, голову місцевого відділу КУК, Р. Осташевського, голову місцевого УНО, д-ра Л. Фарину, інж. О. Маярівського та багато других, що щиро своїми пожертвами підтримують УНРаду. Було також, як щирих жертводавців згадано Преосв. Владику Ніла, Єпископа УКЦ, який того дня був поза Едмонтоном і о. митрата В. Лабу, який був перешкоджений і не міг прибути на віче. Молитву з нагоди 25-річчя УНРади з благослов. Владики Андрея прочитав о. прот. О. Хом'як, парох собору св. Івана. По цьому, провід віча перебрав адв. П. Саварин, який сказав змістовне слово на адресу УНР-ади і українського народу.

П-і Л. Зуєвська прекрасно представила гостю д-ра М. Бек, перераховуючи всі її заслуги для США та українського суспільства й під гучні оплески покликала до слова гостю.

Д-р М. Бек, у своїй промові надзвичайно яскраво змалювала міжнародню ситуацію, і на тлі цього накреслила шляхи української визвольної боротьби. Її промова багато разів переривалась гучними оплесками. В справі УНР-ади вона підкреслила: УНРада є правним спадкоємцем вільних парляментів, які існували в Україні. УНР-ада має державницький характер і на підставі міжнароднього права вона може користуватись привілеями, яких не має й не може мати жодна українська оргнізація, установа чи партія. Тому УНР-ада уважається єдиним повноправним представником українського народу в державних колах світу. При кінці доповіді закликала морально й матеріяльно завжди підтримувати УНР-аду, Виконавчий орган і взагалі Державний центр УНРеспубліки.

По доповіді було переведено збірку на Держ. центр. УНРеспубліки, яка принесла понад $1,300.00. По збірці відбулись запити й дискусія. Спільним відспіванням національного гимну в піднесеному настрої було закінчено віче. Думаємо, що пізніше, хоч головніші тези її доповідей будуть надруковані в пресі.

У понеділок вона була гостею централі Союзу Українок на Канаду, а наступного дня була гостею всіх жіночих організацій міста Едмонтону, де було понад сотню жінок, до яких вона також промовляла. А днем пізніше, мала зустріч з окремими професіоналістами та бизнесменами. За час свого перебування в Едмонтоні мала інтерв'ю з репортером „Українських Вістей" та репортером англомовного часопису „Едмонтон Джорнал". Обидва ці інтерв'ю пізніше були надруковані.

В багатьох домах вона була бажаною гостею, як в Едмонтоні, так і в усіх містах, які вона відвідала. За час свого перебування в центральній й західній частинах Канади д-р М. Бек своїми виступами на вічах, та на окремих зустрічах чи знайомствах сильно зпопуляризувала ідею української державности та існування Державного центру УНРеспубліки в екзилі з УНРадою та Виконавчим органом. Українці в містах, які вона відвідала будуть довго зберігати про неї найкращу пам'ять.

К. М. Т-чко.

Об'єднання вчителів української мови

В ДЕРЖАВНИХ ШКОЛАХ КАНАДИ

6-го й 7-го жовтня цього року у Вінніпезі, в Колегії св. Андрея, відбулися основуючі збори Канадської Асоціяції вчителів української мови в державних школах Канади при участі 60 делегатів-учителів державних шкіл Алберти, Саскачевану, Манітоби й Онтаріо.

Осідком цієї важливої організації буде Вінніпег, а її мета — координація праці існуючих провінційних об'єднань вчителів української мови державних шкіл.

До проводу Асоціяції вибрано: д-р Б. Н. Білаш — голова; М. М. Андрусяк з Манітоби, Ю. Дуравець з Онтаріо, п-а М. Фляк з Алберти та І. Затварницький з Саскачевану — заступники голови. П-а Люба Федорків — кореспонденційна секретарка та О. Каліцінський — фінансовий секретар.

УКРАЇНЦІ СЕРЕД ПАПУАНЦІВ НОВОЇ ҐВІНЕЇ

о. Ігор

(Продовження)

КАВІЄНҐ І ОСТРІВ МАНУС

Ставлю ці острови разом, бо творять вони одну дієцезію. Літак спочатку летить понад знайомими мені вулканами, затокою, а дальше над морем Бісмарка. Приземлюємося в Кавієнґу, столиці острова Нової Ірляндії. Всього 148 миль на захід від Рабалу.

Кавієнґ — мале містечко. Тут тихо після майже базарного руху в Рабалі та його великої місії. Тутешні місіонери американці. Зустрічають мене на летовищі по-американському. Дістаю кімнату з лазничкою, над ліжком сітка проти комарів, до моря й летовища близько. Манастир збудований у формі мотелю.

Каплиця „Тропік" вражає мене... Такої я ще не бачив. При кінці коридору — тільки три стіни. Лавки, клячники, престіл — все відкрите. Тільки дах над головою; дуже зручно. Правив я Служби Божі раненько: неначе райські птахи вітають своїм співом день Божий, вітер вільно колише полум'ям свічок; під ногами то тут то там — великі тропічні жаби. Відганяюся від комарів. Тієї каплиці я ніколи не забуду...

Отці духовні мене прийняли сердечно. Сама місія, осередок, палата єпископа і велика кількість будинків — у самім місті. Шукаю за нашим братом, але без успіху. Знайшов між священиками словака-американця, який майже забув свою мову. Дивувалися американці, як я говорив до нього по-українському, а він пригадував собі деякі слова... Прикре враження зробив він на мене.. Краще не згадувати...

Другого дня взяли мене і тубільну медсестру на цілоденну прогулянку. Дорога веде вздовж східнього побережжя. Її будували німці ще до другої світової війни. Вона проходить через селища тубільців, серед кокосових дерев тощо. Вступаємо на перепишку до знайомих плантаторів, оглядаємо церкву, станицю, великі забудови колегії — вищої школи для тубільців. Побіч — шпиталь-фундація німецьких єпископів. Починається тропічна злива і сестри запрошують мене поглянути на новонароджених тубільних дітей. Я в своїх пляжових сандалах іду за черницею, неуважно стаю на хідник і... несподівано падаю задом у велику калюжу. Чути сміх. На щастя злива перестає і я скоро висихаю під теплим тропічним сонцем.

В дорозі назад ми перетяли острів, проїхали через прекрасні гори, дивну рослинність, знову потрапили під струмені страшної тропічної зливи і ще довго їдемо у воді, що заливає

(закінчення на стор. 8 .)

Д-р С. Погорілий професором

МАНІТОБСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Вінніпеґ (ДС). Запрошений у 1970 р. проф. Яр. Рудницьким на лектора української літератури в відділі славістики Манітобського університету в Вінніпезі докторант Нью Йорського міського університету Семен Погорілий був підвищений у жовтні ц.р. на становище асистент професора в згаданому відділі. Підвищення проф. Погорілого було в зв'язку з його задовільною трирічною працею в Манітобському університеті та одержанням ступня доктора в Нью Йоркському міському університеті в 1972 р. після захищення дисертації про неопубліковані романи В. Винниченка. Крім праці в університеті проф. Погорілий бере участь в українському науковому житті; як дійсний член Української Вільної Академії Наук він є секретарем її Гуманістичного відділу в Канаді, а крім цього секретарем-скарбником Т-ва плекання рідної мови.

Відзначення проф. Яр. Рудницького

В США

Ґранд Форкс, Н.Д. (ДС). На конґресі групи канадських і америцьких мовознавців у стейтовому університеті Північної Дакоти 19.X.1973 вибрано проф. Яр. Рудницького з Манітобського університету доживотнім почесним членом групи. Проф. Рудницький був одним із основоположників групи та ініціяторів щорічних конґресів 1959 р. Крім нього були обрані почесними членами проф. Д. Ґеорґакас із Ґранд Форкс та проф. С. М. Джонс із Вінніпеґу. Президентом групи обрано проф. Г. Д. Вібе з відділу Славістики Манітобського університету в Вінніпеґу.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

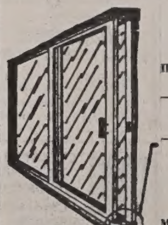

Похиле підвіконня включує:
— вініплеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

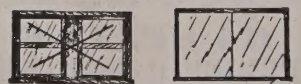

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

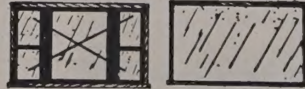

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

FEEL GOOD ABOUT TOMORROW

ЩО ОЗНАЧАЄ ЗАВТРА ДЛЯ ВАС?
Добра освіта для ваших дітей? Подорож через Канаду? Забезпечений і щасливий відпочинок на старість? Що б не означало „завтра" для вас, ви можете плянувати те з Канадськими Ощадностевими Бондами. Вони є в Канаді найбільш популярним персональним капіталовкладенням.

ЛЕГКО КУПИТИ:
За готівку або на сплати в кожному банку, або в уповноважених торговців капіталовкладеннями (Інвестмент Ділер), біржових торговців (Сток Брокер), трестових чи позичкових компаніях (Траст ор Лон Компані) і Кредитові Спілки. Вони є доступні в сумі починаючи від $50, а найвижче $50,000.

ЛЕГКІ ДО ВИМІНИ:
Канадські Ощадностеві Бонди є негайною готівкою. Вони кожночасно можуть бути виплачені на повну номінальну вартість плюс належний процент.

ДОБРІ ДО ЗБЕРІГАННЯ:
Канадські Ощадностеві Бонди є забезпечені — покриті всіми ресурсами Канади. І платять добрий процент з року на рік.

Нові Канадські Ощадностеві Бонди дають прибуток у середньому 7.54% річно, коли тримати їх до кінця зрілости. Кожний $100 бонд платить $7.00 проценту за перший рік, $7.50 за кожних наступних шість років, $7.75 за кожних наступних три роки і $8.00 за кожні останні два роки.

На завершення цього ви можете дістати проценти від вашого проценту і кожних $100 збільшити до $239.50 впродовж тільки 18 років.

7.54%
(У середньому річний процент до дозріння)

Отож що означає „завтра" для вас і вашої родини, плянуйте це сьогодні з Канадськими Ощадностевими Бондами. Ви будете щасливі, що це зробили.

BUY CANADA SAVINGS BONDS TODAY

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

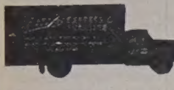

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Річна передплата „УВ" — тільки $6.00

Rose City TOYOTA SALES

CELICAS — COROLLAS — CORONAS
LUXURY MARK II's — PICKUPS
4-WHEEL DRIVE LAND CRUISERS

ТАКОЖ ВЖИВАНІ ОСОБОВІ Й ВАНТАЖНІ АВТА („троки")

Велике місто **не може** ніяк дорівняти нашим цінам. Чому не спробувати купувати авто в нас. Чому Вам не спробувати купувати авто в нас й не переконайтеся про те.

Наші ціни є **дуже важко** побити.
Задзвоніть ще **сьогодні** на ч.: 672-7522
6115 - 48 аве., Кемровз, Алберта

Q & R
ІМПОРТОВАНІ ТОВАРІ

ТЕПЕР ВІДКРИТА крамниця В ЕДМОНТОНІ

10150A - 82 авеню, Едмонтон, Тел.: 433-8016
Відкритий у четвер і п'ятницю до год. 9 вечора
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХАТНОГО УСТАТКУВАННЯ, РІЗНОГО ПРИЛАДДЯ ТА ПРЕДМЕТІВ НА ДАРУНКИ З ЦІЛОГО СВІТУ

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з вашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME
CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Ingeborg Mueller otherwise known as Ingeborg Dohrn of 9711 - 148 St., Edmonton in the Province of Alberta, homemaker intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Ingeborg Dohrn.

For change of my child's name from Werner Mueller to Werner Dohrn.

Ingeborg Mueller
Signature of applicant — legal name in full.
Ingeborg Dohrn
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

—o—

● **ВИНАЙМАЮ ХАТУ НА** п'ять кімнат, близько до автобусної зупинки та крамниць. Удаватися на адресу: 10960 - 95 вул. Тел.: 424-3723 — Іван Бенкалович.

—o—

На Близькому . . .

(закінчення з стор. 1.)

первісне доручення висилати вояків до арабських країн.

Американське поготівля викликало невдоволення в европейських країнах, що належать до европейського оборонного союзу НАТО, бо президент США Р. Ніксон, проголошуючи військове поготівля, не повідомив про те европейських союзників.

У міжчасі і США і СССР дальше постачають зброю, літаки та інше військове устаткування обом воюючим сторонам. М.ін. СССР доставив арабським країнам свої найновіші танки Т-60, які ще досі не були в бою, та рухомі станції для вистрілу ракет САМ-6. Ізраїльські вояки, які зразу мали великі втрати в літаках, наслідком зістрілювання їх ракетами САМ-6, після зайняття частини Єгипту, понищили станції для вистрілу ракетн и х бомб й їхні літаки можуть тепер без перешкод контролювати єгипетську територію.

ОН старається зібрати відповідну кількість вояків із різних країн, що на них погодилися би обі воюючі сторони. М.ін. також канадські вояки мали б поїхати на Близький Схід наглядати за збереженням умовин перемир'я, одначе секретар ОН К. Вальдгайм пропонує, щоб канадські вояки турбувалися транспортом та комунікацією для вояків ОН.

Обі воюючі сторони тепер вже починають говорити про виміну полонених. Із комунікатів воюючих сторін виходить, що Ізраїль має прибл. 6,800 єгипетських полонених, 300 сирійців та невелику кількість іракських та марокканських вояків, а в Єгипті є 350 ізраїльських вояків та 100 в Сирії.

Та важнішою справою, як теперішне тимчасове перемир'я, є справа постійного замирення на Близькому Сході. Єгипет та Ірак погрожують новою війною, якщо Ізраїль не повернеться до кордонів з перед 1967 року та не прийме до себе арабських втікачів, що вже десятки років тиняються по нужденних таборах для втікачів і живуть з нужденної допомоги ОН по 2 центи на особу денно.

Ізраїль ніяк не погоджується на звільнення зайнятих територій, бо вважає, що він мусить мати забезпечені кордони від Сирії та Єгипту так, щоб ці не загрожували Ізраїлеві. Кромі того Ізраїль не має заміру відступити арабам ніякої частини Єрусалиму.

За непевними вістками, СССР та США мали запропонувати створення на сирійсько-ізраїльському та ізраїльсько - йорданськ о м у кордоні двох нових невеликих держав. де можна б поселити арабських виселенців та втікачів з території Ізраїля, які тепер живуть у таборах. Тому, що цеї пропозиції ще не проголошено публічно, не знати, який буде на неї відзив з боку Ізраїля та арабських держав.

Здається, що ні одна ні друга сторона на це не погодиться, бо ця розв'язка не вдоволить нікого. Але й правильну розв'язку знайти не легко. Коли в часі подорожі до Єрусалиму один канадський турист запитався старшого ізраїльтянина, яка, на його думку, була би правильна розв'язка ізраїльсько-арабського спору, дістав таку відповідь: „Ми тут воюємо вже чотири тисячі років й досі ніхто не зумів знайти розв'язки нашого спору, а ви хочете, щоб я її знайшов. То не така легка справа". Нелегка справа буде й тепер знайти таку розв'язку, яку прийняли би з вдоволенням і Ізраїль і араби.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Українці серед . . .

(закінчення з стор. 7.)

цю добре збудовану дорогу. Пізної ночі повернулися додому. І як добре мені спалось, під сіткою від комарів...

Прощання. Покидаю Кавієнг і лечу до острова Манус, майже прямо на захід. Знову сиджу біля вікна і любуюся чудесним краєвидом. Летимо над островом Новий Гановер, далі над малими кораловими островами й серед зливи сідаємо на маленькім зеленім летовищі Момонте, що лежить на острові Лос Неґрос, який маленьким мостом получений з великим островом Манус. На цьому острові крім „столиці" Лоренґав та великої австралійської бази Торенґав розташована католицька місія Папіталаі.

Був я на багатьох гарних островах, але такої краси Божої таки не бачив. Це місце лежить далеко від „світу", від туристів, сюди мало хто заїзджає... і ви цілком приголомшені рослинністю, квітами, птахами, метеликами, спекою, потоками, морськими берегами, які то тут, то там завечищені пам'ятками минулої війни. Автобусом летунської компанії приїзджаю до Лоренґав, де мешкає священик-декан, ірляндець, що займається церковними справами на цім та чотирьох інших островах.

Священик приймає мене гостинно у своїй новій хаті. Церква його, поруч і бідна. Довго говоримо про Україну, Ірляндію та різні церковні справи. Під вечір він бере мене на оглядини маленького містечка. Вранці правлю Службу Божу до схід сонця. По сніданні везе мене о. декан до Папіталаі.

Тут є другий священик, американець. Він мешкає у великій будівлі над самим берегом моря. На стінах його хати різні пам'ятки та різьби тубільців. В кутку стоїть стіл, так же як і в інших місіях, з радіоприймачем та висильною станцією, що лучить усі місійні станції з резиденцією Владики. Кухня під наглядом хлопців-тубільців, які варять, перуть прибирають...

Американець везе мене на оглядини місії. Гостимо у Сестер, де я купую зелені й другі мушлі, а потім на моє прохання їдемо кілька миль до морської бази Торенґав, де я хочу дізнатися, чи часом серед моряків немає австралійців українського походження. Священик-капелян переконує мене, що таких тут немає. Проте проходимо дальше серед касарень, схоронищ, складів, коло головної квартири, біля кораблів, цівки гармат яких зведені вгору. В канцелярії переглядаю списки моряків і переконуюся, що українців між ними справді немає.

Повертаємося до хати. На пам'ятку купую собі різьбу, а другу дістаю в подарунок від священика. Ці різьби питомі лише для цього острова. І от я знову готовий до дальшої подорожі.

—o—

Бразилія закупила пшеницю

Федеральний міністер для справ Канальської збіжжевої ради повідомив, що Бразилія закупила в Канаді 22 мільйони бушлів збіжжя за ціну 125 мільйонів долярів. Пшениця буде доставлена з Атлянтійських портів та з портів у затоці св. Лаврентія в часі між лютим та вереснем 1974 року.

—o—

Албертська Рада. . .

(закінчення з стор. 1.)

побажаним підшукати відповідне приміщення в Калґарі.

Подбати про те, щоб в подорожній виставці Албертських провінційних музеїв та архівів були теж зразки культур національних груп Алберти.

В п'ятницю, 19 жовтня був бенкет для делеґатів, а відтак танкові виступи шотляндців, ірляндців, арабів, японців, еспанців, хорватів та українців та музичний виступ індійців.

В суботу вечером прем'єр П. Логід влаштував прийняття для учасників конференції в кол. будинку ґубернатора. В часі прийняття представниці різних національних груп, одягнені в національні строї, гостили учасників прийняття солодким та закусками.

На прийнятті були теж українські посли п-і К. Чічак та адв. Ю. Козяк, який прийшов з дружиною в українських національ н и х строях.

Конференція албертської ради культурної спадщини пройшла в цілому в дуже діловому настрої й залишила в учасників певність, що діяльність Ради знайде повне зрозуміння й піддержку уряду Алберти.

—o—

► **В 1971 році продано в** Алберті 2,110,987 тонн штучних навозів, на 13% більше, як в 1970 році.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Уступив Албертський омбудсмен

Перший омбудсмен в Канаді й перший у Алберті 65-річний Дж. МекЛелан повідомив провінційну Леґіслятуру, що він залишає працю 1 травня 1974 року. Згідно з ухваленим законом, омбудсмен є відповідальний перед парляментом, не перед урядом. МекЛелан був третим омбудсменом в цілому Британському коммонвелті. Завданням омбудсмена є боронити звичайних громадян перед урядами, якщо ті уряди неправильно стосують закон.

Мек Лелан сказав, що уступає з особистих причин. Албертська леґіслятура тепер буде шукати наслідника на місце МекЛелана.

—o—

► **Протягом трьох** найближчих років Китай закупить у Австралії 173 мільйони бушлів збіжжя.

► **1 серпня 1976 року вся** збіжжева промисловість перейде на метричний систем, тобто будуть важити збіжжя на тонни, сотнари, кілограми ітд.

—o—

Помер педагог

У Стоктоні, Каліфорнія, в понеділок, 8-го жовтня, помер на 81-му році життя відомий педагог і діяч

бл. п. проф. Юліян Каменецький

Покійний народився 4-го грудня в Маріюполі, в Західній Україні і після закінчення студій був професором історії та географії в середніх школах в Рогатині, Станиславові, а опісля в Зальцбурзі. До США приїхав в 1949-му році. Покійний осиротив дружину, синів та дочку. Покійний був відомий, як протиалькогольний діяч у Галичині.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

THRIFTY MEALS for HEARTY APPETITES

SAFEWAY

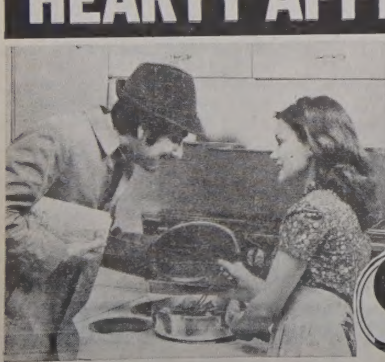

When his first stop at home is a check to find out what's cooking, you know you're dealing with a man-sized appetite. (There are lots of them around this time of the year!) Especially when you are trying to stretch your food budget, it's well to let our low level prices come to the rescue. We're ready with excellent values on everything you need to make such wonderfully hearty dishes as pot roast, beef stew, fried chicken and other favorites. Choose menus for a whole week, head for Safeway and see how much you can save!

Safeway . . . built on a reputation of fine foods and top service!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей"
(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)
по гарні різдвяні картки:

► 18 українських карток — $1.50
► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 21 українських карток — $2.00
► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....